

LIVĀNU DZIENĒ
BIBLIOTEKA

VIENOTI LATVIJAI!

NOVADNIEKS

OTRDIEN,
1991. gada 14. maijā

PREIĻU RAJONA LAIKRAKSTS

Nr. 45 — 46
(6204 — 6205)

© Laiķraksts iznāk otrdienās

Cena: abonentiem 22 kap., mazumtirdzniecībā 30 kap.

Pavasara sēja ievelkas

Nemanot esam nodzīvojuši līdz maija pusei, kad par graudaugu sēju jau vajadzēja runāt kā par bijušo, bet tā nav. Joprojām vēl manāmas 5. maija straujā lietus negaisa sekas. Arī vakardienas lietus vēl vairāk palīdzināja darbu. Teicams laiks bija sestdien un svētdien, taču lauku mehanizatori un visi citi, kam pieider kāds zemes gabals, šis dienas lielākoties veltīja to sastrādei, kartupeļu stādīšanai. Pašlaik rajona lielsaim-

niecībās iesēts ap 60 procentiem graudaugu. Pirmadienās siltajam lietum bija arī labvēlīga nozīme, jo tas iznīcināja garozu mālainākajās piekalnītēs, uz saknētu laukiem, un digsti drošāk spraucas no zemes.

Jauno darba cēlienu — ganību laiku — uzsāk lopkopēji, izdzēn govis aplokos, tātad, preti «lielā piena» laikam. Lai arī šur tur trūka lopbarības, rupjā barība bija pat jāieved no ciemam.

republikas rajoniem, maija pirmās dekādes noslēgumā vidēji no govs rajonā izslauca par 9,5 kilogramiem piena, bet septiņās saimniecībās — pāri 10 kilogramiem: «Smeltei» — 10, «Nākotne» — 10,1, «Zelta vārpa» — 10,4, «Sīļukalns» — 10,7, «Rušona» — 11, «Ausma» un «Turība» — 14,4 kilogramus. Ar tādu «ieraugu» arī «lielā piena upe» būs platāka.

Pavasaris prasa savu tiesu, tam nepatīk, ja kavējas.

RAJONA lauksaimniecības pārvaldes galvenais inženieris cēlnieks Jānis Kokins un mūsu laiķraksta korespondents apmeklēja Upmalas pagasta jaunsaimniekus, lai iepazītos ar cēlniecības materiālu izmantošanu.

Jaunsaimnieki Imants Brakovskis gan nesastapām, bet uzzinājām, ka viņam viss sagādāts. Tāču būs jāpārcejas uz jaunu vietu, jo savas tēsības pieteicis vecais zemes saimnieks. Uzzinājām, ka viņš nopircis jaunas mājas Panijonos.

Mežariju jaunsaimnieks Aloīzs Kivlenieks sabūvējis krietni. Tikko pabeidzis kūts būvēšanu, domā celt jaunu šķūni, tāpēc radusies vajadzība pēc šīfera.

Visi jaunsaimnieki bija alzņemti darbā. Arī Upmalā dzīvojošais Bronislavs Vilcāns sēja uz ganībām minerālo mēslojumu. Izrādīja savu lielu saimniecību. Eku pārdz, bet visu vajadzēdot atbildīgi pārbūvēt. Grib no jauna būvēt kūti, šķūni, garāzas, tāpēc būs vajadzība pēc cementa un šīfera. B. Vilcāns, kā daudzi jaunsaimnieki, vēl dzīvo bez traktora.

Plāvīnu māju jaunsaimnieks Pēteris Brakovskis tikko kā sabūvējis tukšā vietā, jo viņa dzīmtās mājas tikušas pakļautas mellorācijai. Keramzīta bloku kūts, plāš šķūnis, jaunajā dzīvojamā mājā jau ievākušies. Cēluši ekonomiski. Vēl vajag silikātkieģelus mājas apšūšanai. Nodevuši desmit tonnas piena, trīs — gaļas. Spēcīgi saimnieki.

Liepu māju saimnieks Aloīzs

bet, apsvēris savu roci, secina, ka vajag celt kūtij piebūvi, jaunu šķūni. Izteica vēlēšanos iegādāties kieģelus. Nākotnē domā pārvērt dzīvojamo māju.

Jā, arī mūsu rajona pirmā jaunsaimnieka Jāņa Pastara saimniecībā pilnā sparā rit cēlniecība, bet visapkārt — meliorācijas darbi.

ATTELOS: B. Vilcāns (apakšējā attēlā pa kreisi) neatkarīgs no tevutēvu parašām;

P. Brakovskis (attēlā pa labi) gada laikā visu sacēlīšanu, sarūpējis, atliek tikai strādāt; J. Rubins uz Liepu mājas fona.

J. Sillickis

ZINAS

♦ Pagājušās nedēļas nogālē Jersikas pagasta izpildkomitejas priekšsēdētājs Jānis Kovaļevskis apmeklēja Kultūras Fonda Daugavas kopu. Brauciena mērķis — uzzināt, vai šī kopa neceļ pretenzijas pret pagasta administratīvā centra izvietošanu vēsturiskajā vietā Jersikā (tagad tas atrodas Upeniekos, kur ir vietējās kopsaimniecības centrs). Izrādījās, ka Rīgā ne tikai nav pretī šādai idejai, bet arī solījās to visnotāl atbalstīt. Sākta gatavošanās projekta izstrādei.

Ālums par pagasta centra pārvietošanu uz Jersiku pieņemts gan rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejā, gan pašu pagasta sesijā. Vienlaicīgi turpinās arī tagadējās pagasta valdes ēkas rekonstrukcija un paplašināšana, ko veic kopsaimniecība. Te vēlāk būs tās kantoris, skaista un plaša aktu zāle, kurā varēs uzņemt ciemiņus no republikas metropoles un citām pilsētām.

X X X

♦ Jau gadus septiņus kopsaimniecības «Zelta vārpa» nodarbojas ar vācu šķirnes sarkano lopbarības biešu «Rote Walce» audzēšanu, kas ir vērtīga barības vielu ziņā un dod labu bioloģisko ražu. Pagājušo trešdien un ceturtdien, kad pēc lietus atkal bija iestājies labs laiks, abos saimniecības ražošanas iecirkpos rīteja darbs šo sakņu izstādišanā labi sagatavotā un mēslotā augsnē. Kā pastāstīja saimniecības vadītājs V. Valters, tad iestādišot ar 40 hektāriem, plāns — 35.

X X X

♦ 9. maijā notika LTF Preiļu nodaļas valdes sēde. Tika noteikts 2. jūnijā sasaukt nodaļas gadskārtējo konferenci un uzaicināt tajā piedalities visus deputātus tautfrontiešus.

Konferencē apspriežamie jautājumi — par pagastu un pilsētu pašvaldību gaidāmo reorganizāciju, kā arī — par LTF nodaļas turpmāko darbu un vadību.

X X X

♦ Latvijas grāmatu draugu biedrība pašfinansēšanās apstākļos vairs neizteik tikai ar biedru naudām, bet gan aktīvi nodarbojas ar grāmatu izdosānu. Pabeigta parakstīšanās uz A. Dimā Kopotajiem rakstiem 15 sējumos, pašlaik vēl var pasūtīt Ērika Küja «Pasacīpas», kalendāru «Dadzis-91», gaidāms de tektīvu krājumu krievu valodā. Lasītāji jau saņēmuši grāmatu vēstnēša «Ekslibris» pirmo numuru, šomēnes avīze iznāks arī krievu valodā. Tas viss jūtami atsaucās uz šīs sabiedriskās organizācijas biedru skaita palielināšanos. Mūsu rajonā tas turpat vai dubultojies. Jaunas pirmorganizācijas ir izveidotas Livānu PMK un Preiļu māksligās apskēlošanas stacijā.

X X X

♦ Divas dienas Rīga pulcināja rajonu preses pārstāvju un folkloras dzīves rosinātājus. IV Starptautiskā folkloras festivāla «Baltica-91» Rīcības komiteja informēja par jau paveikto ceļā uz šo vērienīgo pasākumu. Preiļu pusi tajā pārstāvēs 116 dalībnieki. Bez šiem pieciem kolektīviem mūsu folkloras kopas būs majinieku lomā, divas dienas uzņemot pie sevis viesus un organizējot sadziedāšanos un sadancošanos.

X X X

♦ Plašāk nekā leprieķējā gadā pie mums tika atzīmēta Mātes diena. Pasākumi notika gan abās pilsētās, gan daudzos pagastos: Aglonā un Stabulniekos, Jersikā un Aizkrauklē, Rauniešos un Rušonā. Šiem svētkiem bija veltīti gan koncerti, gan tematiskie pasākumi, gan dievkalpojumi.

X X X

♦ Madelānu pilskalns ir pieredzējis jau daudzus sporta sarīgumus, bet pirmoreiz tā apkārni notiks Latgales zemnieku profesionālās meistarības un sporta sacensības. To organizēšanā piedalās gan zemnieku federācija, gan sporta biedrības «Vārpa» Centrālā padome. Paredzams, ka šīs sporta un atpūtas sarīgums notiks tūdā pēc pavasara sejas pabeigšanas — jūnijā.

X X X

♦ Visos pagastos, arī Upenieku, turpina pieņemt pieteikumus zemes tiesību atjaunošanai. Patlaban zemes komisijā iesniegti 240 iesniegumi — pārsvārā piemāns saimniecību veidošanai. Pieprasītās zemes platību lielums no 5—10 hektāriem. Tikai nedaudz laučinieki vēlas veidot zemnieksaimniecības. Sobīr pagastā jau ir apsvēruši, ka vismaz puse no pašreizējām zemes platībām tomēr paliks kopsaimniecības lietošanā.

X X X

♦ Pārejot uz pašvaldību, apstiprināti pagastu izpildkomiteju budžeta līdzekļi. Saunas pagastam tie ir 40 600 rubļu. Tik bagāta vietējā vara vēl nekad nav bijusi, bet arī tās daudz tēriņu, cik vajadzēs tagad, nav bijis. Sākot ar otro pusgadu, no vietējā budžeta nāksies uzturēt divas skolas, divus tautas namus, bibliotēku, medicinisko dienestu, sadzives pakalpojumu punktu.

X X X

♦ Preiļos vērusi durvis vēl viena kooperatīvā kafejnīca, kur vaka rītās tirgosies ar alkoholkājiem dzērieniem — pie sporta kluba «Cērība» stadiona. Tiesa, kafejnīcas vadība esot devusi «zvērestu» Preiļu pilsētas izpildkomitejai, ka laikā, kad uz stadiona trenējas bērni un pusaudži, kafejnīcā alkoholu nepārdošos.

X X X

♦ Latvijas skolēnu muzikālā konkursa «Ko tu proti?» finālā piedalījās arī Preiļu 1. vidusskolas vecāko klašu meiteņu vokālais ansamblis. Pēc lieplaka snieguma zonas un pusfināla skatēs, finālā (ko varēja redzēt arī Latvijas TV) meiteņes dziedāja nēģeru spīrciņu ar nosaukumu «Swing love». Tā kā finālā uzstājās 45 kolektīvi, bet apbalvoti no tiem tika pirmie 5—6, ansambla vadītājs skolotājs Uldis Bērziņš ar sniegumu ir apmierināts, jo meiteņes dzēdājušas labi un kopvērtējumā ansamblis ierindojies finālistu saraksta vidusdaļā.

Neatkarības deklarācija: atskatoties uz pirmo gadu

4. maijā apritēja pirmā gadsārta kopš tās dienas, kad mūsu republikas Augstākā Padome pieņēma neatkarības deklarāciju. Kā jūs šodien vērtējot šo faktu, precīzāk sakot — kādi gada laikā ir mūsu sasniegumi un kādi ir zaudējumi? Ar šādiem jautājumiem LETA korespondents Valentīns Semjonovs griezās pie Lātijas Republikas tautas deputātiem, kas pārstāv dažādas strāvas.

Jānis Krūmiņš (LTF frakcija)

— Ir labi, ka esam noturējušies pie varas. Slikti tas, ka šī vara pagaidām nav pilnīga un tās mums nav pārāk daudz. Labi ir tas, ka uz PSRS ekonomiskā fona Latvijā ir labāki dzīves apstākļi nekā citur. Mums ir vislielākās pensijas. Grūti pateikt, kā mums veiksies turpmāk, bet, ja kāds šobrid sūdzas, lai viņš brauc un paskatās, kā cilvēki dzīvo citās brūkošās impērijas malās.

Slikti, ka neesam panākuši, lai pāreja uz tirgus ekonomiku jeb, atklāti sakot, kapitālismu, būtu neatgriezeniska. Slikti arī tas, ka esam zaudējuši labus cilvēkus. Un vēl ir slikti, ka neesam pietiekoši paškritiski, tomēr visumā aizvadītajā gadā ir strādāts ļoti daudz un daudz kas paveikts Latvijas labā.

Rolands Rikards (LTF frakcija)

— Līdz deklarācijas pieņemšanai mēs bijām savienotā republika, bet pēc tās pieņemšanas juridiski vairs tāda neesam. Pārejas posmā valsts nevar būt savienotā republika, taču to nevar nosaukt par pilnīgi neatkarigu. Kopš deklarācijas pieņemšanas brīža tā sākusi iet ceļu uz neatkarību. Un pats svarīgākais ir tas, ka tas tiek darīts konsekventi. Kopš 1. janvāra ir spēkā mūsu pašu nodokļu sistēma un mums ir patstāvīgs budžets. Tas ir viens no vislielākajiem sasniegumiem. Tāpat kā zemes reforma, kas paver ceļu uz privatizāciju.

Normunds Beļskis (LTF frakcija)

— Deklarācijā galvenais ir tas, ka tā ļoti koncentrētā veidā, bez liekas bravūras nospraudusi ceļu uz neatkarību. Bet šis celš vēl ir jānoiet, turklāt ar vismazākiem zaudējumiem. Bet mēs diemžēl bieži vien sasteigtī un virspusīgi pieņemam likumus. To pakete ir pārāk liela. Taču likumi paši par sevi nevar radīt tiesisku valsti un stabilizēt ekonomiku. Mēs vēl nereti daudzas lietas politizējam, kur būtu vajadzīgas saimnieciskas pīejas. Tieši ekonomikai un tās likumiem būtu jāpiešķir lielāka nozīme.

Anatolijs Aleksejevs (Frakcija «Līdztiesība»)

— Mūs visus parasti iespāido tas, kas sagādā nepatikšanas. Apkopojoj rezultātus sakarā ar šo gadadienu, deputāts Čepānis sacija, ka aizvadītā gada laikā nevienā tautas saimniecības nozarē nekas nav uzlabojies. Bet ekonomikas ministrs Āboltiņa kungs izteicās, ka viņa ministrijas galvenā kļūda esot tāda, ka viņi izeju no stāvokļa redzējuši cenu paaugstināšanā, taču tas nav devis gaiditos rezultātus. Tieši otrādi — notikusi ražošanas lejupslīde. Šīs divas atziņas, ko turklāt izteikuši mūsu oponenti parlamentā, manuprāt, skaidri parāda, ko mēs esam sasnieguši. Nav panākta arī konsolidācija republikas sabiedrībā. Tieši otrādi — notikusi norobežošanās. Vēlēšanās pašiem lemt savu likteni un uzņemties atbildību par to, kas notiek republikā, pelna cieņu. Bet panēmieni, kā tas tiek risināts, pašlaik rada ziņāmu vilšanos.

Mihails Gavrilovs (Frakcija «Līdztiesība»)

— Deklarācijā tika ierakstīts daudz vairāk solījumu nekā reāliju. Kad nu pirms gads aizritējis, mēs redzam, ka solīt ir daudz vieglāk, nekā šos solījumus izpildīt. Tas ir jāatzīnās. Gads ir aizritējis, mums ir rūgtā pieredze un tagad jābalstās uz reālajiem pamatiem. Jāievēro reālijas, tad varēs mazliet solīt arī to, kas jau apsolīts, un pakāpeniski to pildit.

Andris Plotnieks (Neatkarīgais deputāts)

— Sobrīd varam runāt tiklab par deklarācijas nozīmi Latvijai un tās tautai, kā arī plašākā mērogā. Tā pauž latviešu un citu Latvijas iedzīvotāju vēlēšanos atjaunot valstiskumu. Reizē tas ir tiesisks pamats līdzdalībai starptautiskajā dzīvē. Kaut gan bijušas grūtības un šķēršļi un pat zināma konfrontācija, šī gada laikā notikusi reāla virzīšanās uz valstiskās neatkarības atjaunošanu. Tas izpaužas suverēnas republikas pastāvēšanas juridisko pamatu veidošanā, republikas institūciju vadītas ekonomikas radišanā un citos līdzīgos pasākumos. Šis process manuprāt lielā mērā ir mūsu pārbūves sastāvdaļa, jo nav iespējams veidot demokrātisku varu, demokrātiskas attiecības starp cilvēkiem un tautām, ignorējot nāciju pašnoteikšanās tiesības. Pašnoteikšanās tiesības arī turpmāk tiks realizētas tais formās, kā pašlaik veidojas Latvijas attiecības ne tikai ar Baltijas republikām, bet arī ar Krieviju un citām savienotajām republikām, kas droši vien palik PSRS sastāvā. Protī, tās attīstīsies saskaņā ar divpusējiem ligumiem, pamatojoties uz līdztiesīgu sadarbību.

Daži vārdi par „sarkanajiem baroniem”

No radio runām un avīžu slejām izsprukušais apzīmējums «sarkano baroni», kas attieciņāts uz kopsaimniecību vadītājiem, iesēdēs tautas mutē. Sevišķi tagad, pirmsmērniņku laikos, kad nepacietīgākie nemaz nevēlas gaidīt 20. jūniju, bet grib jau tūlīt kerties pīc savā zemes gabala un sūtīt visus tālāk. Bet «sarkanais barons» turas pie tās kolektīvās saimniecības, kurā viņš ievēlēts par priekšsēdētāju, viņš ar atklātu neuzticību norauģis uz padzīvojušu dāmu vai kungu, kurš atnācis pieprasīt «tēvu zemi», lai to kopīt un auklētu, bet pats jau uzturums un apgādājams. Un vāi ir daudz tādu, kuri patiesām spētu tikt galā ar spītīgajiem hektāriem, lai tajos augtu labību un saknes? Bet prasīt prasa ja ne visi, tad liešākā daļa.

Es saprotu šos «sarkanos baronus», kuri visi kā viens norūpējušies; kur nu sēt zālājus, lai nākamajā gadā būtu loptarība, kur izvietot ziemājus, lai varētu izaudzēt maiži, jo dod, Dievs, lai tā siksaimniecība, kura paņēmusi piecus — desmit hektārus zemes, spēj iedzīvotēs, ieauģt tajā tuvākajos divos trīs gados, bet tad runāt par tirgus pārpludināšanu ar plēnu, galu, labību un citiem lauku labumiem. Norūpējušies ir tie, kuri saimniecības vada desmit vai divdesmit gadus, norūpējušies arī tie, kuri pirmo vai otro.

Sarunā ar vienu no stāža ziņā vecākajiem kopsaimniecību vadītājiem — Vladislavu Valteru — izteicos atklāti: ir viņa saimniecībā laudis, kuri runā, ka priekšsēdētājs apspiež zemnieku iniciatīvas, ka neatbalsta jaunsaimniekus, nepalīdz tiei ne ar tehniku, ne sēklām.

— Ja jau tā, — sacīja priekšsēdētājs, — tad es arī varu būt atklāts. Ja pie manis nāk zemnieks ar izpratni, nāk cilvēks, kurš cenšas, strādā, neko neatsaku, bet, ja ierodas ar ambīcijām, tad ar tādu nav lieša runāšana. Vēl jo projām pastāv kopsaimniecības, un to laudis man ne piedotu, ja sāktu izsaimniekot kopīgo

mantu. Mūsu «Zelta vārpa» nav pēdējā vietā rajonā, domāju, ka ar vienaldzību, bez stingrības to nepanākt.

Mazliet par pašu «sarkano baronu». Dzīmis Daugavpils rajona Pilskalnes pagasta mājās, kam bija nosaukums «Birži», desmit kilometrus no Ilūkstes un sešus no Bebrenes. Viņi bija trīs brāļi un viena māsa. Vladislavs beidza Bebrenes tehniku, brīvajā laikā palīdzēja tēva saimniecībā, tad 19 gadus nostrādāja par vešerīnāro feldšeri, kādu laiku par zootehniki kolhozā «Dubna», kur tagad ir kopsaimniecība «Līvāni», bet, kad 1977. gadā apvienoja kolhozus «Nereta» un «Zelta vārpa», viņu ievēlēja par jaunās saimniecības priekšsēdētāju. Par tādu ir arī pašlaik. Viņa mūžā ielocijā 53 gadi, no tiem 33 gadi dienīnā, pieķerot arī naktis, būts pie zemes, kopā ar to un lauku laudīm. Tikai cilvēks ar ļoti bagātu fantāziju viņā var sazīmēt «sarkanu baronu».

To pašu varu teikt par Pēteri Driksnu, kurš tāpat daudzus gadus vada vienu un to pašu saimniecību «Sīlukalns», par agrofirmas «Turība» priekšsēdētāju Romualdu Kavinski, par kopsaimniecības «Latgale» priekšsēdētāju Pēteri Barkovski un daudziem citiem. Zemnieku un lauku inteliģentu dēļ tik ilgi noturējušies saimniecību vadītāju amatos ne jau nejaušas dēļ vai aiz pārskatīšanās. Dod, Dievs, vairāk tādu baronu, un arī pēc saimniecību dekolētivizācijas mūsu pusē nebūtu nikuļojošu zemnieku saimniecību.

Kopsaimniecības «Zelta vārpa» teritorijā pagaidām ir tikai četras zemnieku saimniecības. Un ne jau tādēļ, ka Valters visiem būtu līcis sprunguļus riteņos — kas gribēja būt saimnieks, kļuva. Pat šopavarā, kad jau bija zināma valdības nostāja par zemes privatisāciju, te atrada iespēju atdalīt 25 hektārus lielu saimniecību, kad citur uz vissīnigrāko jaunsaimniekiem lika gaidīt līdz rudeni.

— Kopsaimniecība nav nabaiga, bet tomēr nav iespējams to sadalīt, kā iesaka daži vīzini, visiem jaunsaimniekiem. Labi, katram varam iedalīt pār divām govīm, pa trim cūkām — lopu pietiek. Bet traktoru, automašīnu, kombainu, kalšu, kartupeļu glabātavu, kokzāģētavu mums nav tikai daudz. Zeme arī — paļiks pāris. Un ja tai nav laba saimnieka, tad drīz vien uz dzīvi apmetas alkšņi, bērziņi, kārkliņi un citi «emigrantī». Tā tas notiek arī ar dažādiem jaunsaimniecībām mūsu pusē, jo cilvēkam gribēšana ir liela, bet varešana — necīga.

Par līdzīgiem jautājumiem gadījies runāt arī ar citiem «sarkanajiem baroniem». Un ne jau tāpēc, ka viņi norūpējušies par gadiem iestīdītajām vietām priekšsēdētāju krēslos, ka neko citu nemāk, kā vien vadīt un izrikot, tāpēc bridīna neforšēt kopsaimniecību likvidēšanu, ierosina zemi dot tikai tiem, kas māk un var arī to piedienīgi rīkoties. Vai tamēdēļ tie jānosauce latviešiem īenīstā barona vārdā, piekabinot laikmeta krāsu? Viss ir daudz vienkāršāk: viņi labi zīna zemes vērlību, jo par to bijis tā vāfi citādi — jaatbilst visus šos gadus, savas un saimniecību idejas aizstāvot partijas komiteju birojos un izpildkomiteju sēdēs, sanemot par «pašdarbību» brīdinājumus un sodus, pamācības, ar kurām labāk nedalīties saimniecības lažu priešā. Domāju, ka neviens no viņiem nepazudīs arī 25—50 hektārus lielā personīgajā saimniecībā.

Nesen Latvijas radio raidījumā ar gaiļu modināšanas signālu Smelteru saimniecības vadītājs Pēteris Elsts pateica pa visu republiku to, ko domā un saka citi «sarkanie baroni»: zemī var dot tiem, kas uz tās spēj būt saimnieki. Kļūda un neprātīgs bija ar vienu brīnumnūjinās mājienu veikt kolektivizāciju, tas patis var atkārtoties, ja arī sādu pat nūjiņu kāds cits gribēs sagraut kolhozus — «sarkano baronu» muižas.

A. RĀNCĀNS

Pirms kāpjam Dziesmu kalnā

12. aprīlī varam uzskaitīt par pirmo soli Aglonas Dziesmu svētku atdzīmšanā. Tā bija diena, kad Rīcības komiteja sāka apzināties sev uzveltā pasākuma sloganu. Gaidāmās Garīgās mūzikas festivāls vai Dziesmu diena Aglonā (galīgais nosaukums vēl nav pieņemts) tagad nodarbina daudzu jo daudzu prātus.

Pati ideja dzīmā jau pagājušajā gadā, gatavojoties Latgales Dziesmu svētkiem. Apmeklējot trīsdesmito gadu kordziedētājus un pierakstot viņu atmiņas, uzpēdeja ļoti zīmīgs faktijs: 1931. gada augustā Aglonā notika Dziesmu svētki. Tātad Aglonas dziesmu svētkiem — 60 gadu. Jaunās skanās atjaunot kādā reiz iedibināto tradīciju mēģināsim visi kopā: gan Romas katoļu baznīca, gan rajona un vietejā pašvaldība, gan paši dziedātāji.

1931. gada 15. augustā Aglonā ieradās divi tūkstoši dziedātāji no trīsdesmit septiņām Latvijas katoļu jaunatnes biedrības nodalām. Sajos svētkos pirmoreizi debītēja arī pirmie latgaliešu virsdirigenti P. Sarkans un O. Rupaiņš. Ka pirmo reizi Latgales lauku jaunatnes dziesma teicami izskanējusi un ka šie svētki bijuši svētīgi, tam apliecinājumu deva tautas pieprasījums rīkot nākošos, un lielā rosiiba, kāda sākās korus organizēšanā. Rakstnieks Konstantīns Strods

Plencināks atmīnās «Kādas dzīsmes vēsture» raksta: ««Dzīsmu kolnā» izpildeja pādejūs Latvijas breivīvālsts Dzīsmu svātkus Daugavpilī 1940. g. Par tū ir aproksīms munā romānā «Tas sākās Varakļānos». Tod vēl Kanādā, Toronto 1973. g. beja reikotas Latgalu kultūras dinas ar dzīsmiem un rakstnīku cēlini, kur vysmējēja Jonūrīt latgaliski. Reikotojs K. Zeps manīj lyudzē atsyuteit «Dzīsmu kolnā» taidu, kāds tās bijis oriģinālā, jo Norvīja nūšu lapeņa asūt bez «Cirišs» un vēl cītīm vordim. Es nūsuteju praseīlū un, svātkus atklojūt, pyrmo tyka dzidota «Dzīsmu kolnā» latgaliski...

...Ar komponistu J. Norvili beju kūpā vīnā bēglu nūmetnē Blombergā, Vocijā. Jys paskaņdroja, ka asūt izmainējis vordus, lai dzīsmi bytu vysporeja, na tākai latgalīlā, bet vysmē latvīšim saņūtām tos vordi, jo moz kā tādiu azaru «Cirišs» zynūt.

...Atcerūs, kai kareivī, maršeju pār Rezeknes ilom, dzīdoja «Dzīsmu kolnā». Es tod strodōju Rezeknei un mes Atbreivošanas Alejā pi atvārtim lūgim sastojuši, klaujējoties. Latgalē beja daudz dzējūļu krojumi, bet, jo nasamoldu, tod «Dzīsmu kolnā» beja ar autora vordim pyrmo komponeito dzīsmi.

So Aglonas pirmo Dziesmu svētku iespāidā radusies dziesma

Iai skan ātkal Aglonā šogad. Bež tās šajos svētkos neiztikt. Kā arī neiztikt bez pirmo svētku dalībnieku atmīnām, bez viņu paveikta pieminēšanas.

Rīcības komitejas vadību uzņemējus rajona Tautas deputātu padomes priekšsēdētājs Ilgvars Muzikants. Komiteju veido rajona un vīcējās pašvaldības darbinieki, skolu un kultūras nodalas pārstāvji, Aglonas bazilikas dekanšs Peteris Onckulis, Augstākās Padomes deputāts Andris Puzo. Tika izveidotas atsevišķas grupas, kas nodarbojas ar konkrētiem jautājumiem.

Ir jādomā gan par ceļa remonta līdz internātiskolai, gan skatuves izveidošanu šeit, gan par bazilikas un ciemata labiekārtošanu, gan Garīgās mūzikas festivāla repertoāru.

Par šo pasākumu jau radusies liela interese koru vīdū. Vienreiz nedēļā Aglonā varētu uzņemējus kārtīvi, kas šeit gribētu strādāt un dziedāt. Tādējādi kātrs kārs dotu savu ieguldījumu Aglonas Dziesmu dienās sagatavošanā.

Protams, neiztikt bez sponsoriem. Seit ceram uz rajona uzņēmumu atsaucību. Ziedojušus var adresēt Aglonas pagasta izpildkomitejai, norēķinu reķīns 0001

Ko zviedrs saka latviešiem

Republikas Zemnieku federācijā organizēja priedzes un mācību braucienu uz Zviedriju. Turp vās arī preiliets Ivars Jersovs, kurš «Novadniekiem» sola sagatavot plašāku aprakstu par Zviedrijas zemi un laudīm. Bet tagad neliela intervija par spilgtākajiem iespadiem.

— Ar kādiem iespaldiem atgriezties mājās? Vai Zviedrijā redzētais ir pieņemams, ir «pavalkams» mūsu zemniekētām?

— Saprato, cik veltīgi esam nodzīvojuši savu mūžu. Būtiskais, kas jāņem vērtē zemniekiem, ir tas, ka jāmācās strādāt. Strādāt — maksimāli un pilnīgi izmantoit esošas jaudas.

Jāpārkāto psiholoģiju attiecībā uz bankas aizdevumiem. Mūsu jaunsaimnieki no bankas baidās kā no ugurs, bet zviedru fermēris ar kreditu palīdzību gūst maksimālu peļnu.

— Jūs pabījāt fermēru saimniecībās. Ar ko tās atšķiras no mūsu jaunsaimniecībām?

— Esmu pārliecināts, ka saimniecībām, kuru izmantojamās zemes ir mazākas par 20 hektāriem, nav nekādas perspektīvas. Vēlreiz par to pārliecinājos šī brauciena laikā, jo Zviedrijā nav fermēri, kuri apsaimniekotu mazāk par 45 hektāriem.

Tie, kuri nodarbojas ar pienīsaimniecību, tur vismaz 20 gados. Mūsu grupa pabīja pie fermēra, kurš apsaimnieko 75 hektārus arāzemes un 25 hektārus meža. Viņš audzē 90 sīvenmātes un tur 13 gaļas govis ar tejiem. Gada viņš pārdom 1500 sīvenus, kurus izaudzē līdz 20—25 kilogramiem. Visus darbus paveic viens, bet brīvdienu nem reizi nedēļā, algotu strādnieku.

— Kādi mēs esam, salīdzinot ar kaimiņzemēs lauksaimniekiem?

— Bezgala nabagi, varbūt arī neprātas un slīņi. Visas mūsu saimniecības ekas, kas celtas no milzīgiem dzelzsbetona blokiem (gan kolhozi, gan zemniekētās) līdzās zviedru fermēru vieglajām, ar sarkanu krāsu krāsojām koka ēkām izskatas kā briesmīgi dzoti. Mūsu jaunsaimnieki ir raudoši, nevarīgi, bet zviedru fermēri saimnieku prātīgi.

— Kas vēl būtisks palīcis attīnā, ko redzējāt kaimiņzemēs lauku sētās?

— Ekoģisko un sanitāro normu ievērošana. To kātrs zina un dara bez bikstišanas, atgādināšanas. Piemēram, fermā, kur audzē sīvenmātes, kūti redzējām iekartas, kas kalpo jau piecpadsmito gadu, bet izskatas tā, ka vai tūdai varetu pirkī par valūtu. Saimnieks skaidroja, ka tās šogad jānomaina, jo ir nokalpojušas noteikti laiku. Ja viņš to laikus neizdarīs, tad neviens no fermas nepirkīs sīvenus un galu.

— Vai prombraucot saņemāt kādus īpašus novēlējumus?

— Jā gan. Federācijas pārstāvis sacīja, ka mums laiks sākt strādāt nevis ubagot, kā līdz šim tas darīts.

Aina ILJINA

Kopsaimniecības norieta blāzmā?

(Sākums 41.—42. numurā)

Sāvā gaitā pa rajona lauksaimniecībām soļo pavasars ar zemes aršanu, kultivēšanu, sēju, kurā aizņemta lielākā daļa lauku laužu, bet tajā pašā laikā zemnieki norūpejūs arī paši par savu nākotni. Nu jau vairs mēnessis līdz valdības noteikojam laikam, kad katram jānoskaidro: kāds par patstāvīgu saimnieku, vai stāsies pajū sabiedrībā, par ko pārīt kopīsaimniecība. Sādas izvēles krustcelēs ir arī daudzīs Jersikas pagasta zemnieki, kas pašlaik vēl ir kopīsaimnieki. Sei turpinājām sarunu par to, — būt vai nebūt kopīsaimniecībai.

Saimniecībā pēdējos desmit gados nomainījušies vairāki priekšsēdētāji, arī agrāk pazīstamais kolhozs «Rīts» kļuvis zināms, ka Latvijas Republikas lauksaimniecībai tiek iedalīti 330 miljoni rubļu un no tās sava daļa nāks mūsu rokās. Šopavasar iegādājāmies vairākus jaunus traktorus, vecais tehniskais potenciāls, tīsa, prasa lielu līdzekļus remontiem, tācū «var vēl garu vilkt». Tātad zemnieku saimniecībām, kurām nav izdevīgi pāši vai kooperējoties veidot remonta bāzes, varēsim palīdzēt. Nav vajadzības iegādāties sarežģīto tehniku, piemēram, kombainus, kuri izmantojamī gadā vienu mēnesi, un tamlīdzīgi. Raizes mūmu sagādā tas, ka grūti nākas sagādāt iekārtu jaunajām darbnīcām — frēzes, virpas.

Mūsu saimniecībā bijusi slavena ar dārzenu audzēšanu — pie tās paliekam arī turpmāk. Paplašinām siltumnīcu platības — ar plēves apjumu. Pašlaik saimniecībā dārzenu audzēšanai atvēlēti ap 40 hektāriem, uz tiem pastāvīgi strādā apmēram desmit mehanizatori. Kopā ar Stepanova privātūnēmu Livānos ceļām veikalā, kur apakštāva divās zālēs pārdomis produkciju. Zem šī velkala iebūvets pagrabs dārzenu rezerves uzglabāšanai, tācū tas ir par mazu — nepieciešams kārtīgs mehanizēts un labiekārtots dārzenu pagrabs tieši saimniecībā, lai savus dārzenus svaigus varetu realizēt jebkurā gada laikā.

Jānis apprečējās, sagaidīja savu pirmo dēlu, sāka iejusties darbā, kad visam bija jāsaka arī dārzenus un jādodas dienēt armijā. — Pa to laiku daudz ko noķeveyu, — viņš piebilst, — vajadzēja vīsu panākt vai sākt no gala. Lūk, arī paša stādītie kocīji krietni vien izaugsuši. Praktiskam cilvēkam, kāds ir viņš, katra diena, kas nav ziedot mērķtiecīgam darbam, ir aizlaista veja. Lielus sirdestus viņam sagādā tas, ka nav istas skaidribas par rītdienu.

Pašlaik mūsu saimniecības bagātība ir divi tūkstoši hektāru arāzemes un tūkstoši hektāru mežu, kopīsaimniecības teritorijā pašlaik ir sešas zemnieku saimniecības. Pagasta zemes ierīcības komisija turpina ienākt pieprasījumi pēc mantojamās zemes vai platībām zemnieku saimniecību ierīkošanai. Pieļauju, ka mūsu saimniecībai būs jaitsakās no puses arāzemes un daļas mežu. Bet nekādā gadījumā ne no visām plātībām. Sarežģīta situācija veidojas lielākajās apdzīvotajās vietas — Upeniekos, kur ir mūsu saimniecības centrs, Jersikā, Buceniekos un citur, kur atrodas saimniecības celtīnes, sabūvejūšies citi uz viņiem nediderošas zemes. Bet bez visa fā saimniecībā ir pietiekami daudz nomālāku vietu, uz kurām pašādām nav un nezīmētās pretendēnti.

Kā citur, arī mūsu pūse sākas darbi pajū sabiedrības veidošanai. Tas izrādas visai sarežģīti, jo Jekabpils arhīvos izdevies atrast tikai daļu dokumentu par vienīšteinīku kustamām un nekustamām iepāsuma apvienošanu. Vēl jāmeklē Daugavpili, republikas arhīvos. Kolhoza valde zemes ierīcības koħisījai ienesiedē savu pieprasījumu pēc zemes. Ir mūs modernas mehnākās darbīcas, kaltes un citi mezgli, kas var palīdzēt zemnieku saimniecībām un uzturēt sevi. Cenšamies saglabāt nepieciešamās platības pie lopu novietnēm ganībām. Ja pietrūks zemes, tad saimniecība var uzplēst arī atmatas, apgūt jaunas platības.

A. RĀNCĀNS

Kādi laudis mums vajadzīgi

Laudis nenopērkami.

Laudis stingri pret bagātības kārdinājumiem. Laudis godīgi kā mazās, tā lielās lietās.

Laudis, kurus nevada divējādās tikumības — viena privātā dzīvē, otrs atklātā dzīvē.

Laudis — pilsoņi, kuriem sabiedrības labums augstāks par pašu interesēm stāv.

Laudis atturīgi, tas ir, laudis, kuri savus ce-

lus nelokā Šolaiku Baala — alkohola — priekšā. Isiem vārdiem sakot — mums vairāk vajadzīgi laudis, nekā statuti un instrukcijas.

Kārlis ULMANIS

Pirmai reizi iespiesti šie izteiceni «Zemē» 1914. gadā, tagad jāsāmi nesen iznākušajā grāmatā «Kārlis Ulmanis. Atzinās un runu fragmenti».

Kā izdaiļo ciematu

ar to, ka centra izskatu bojā riehānīkās darbīcas, to mūžīgi nesakopā teritorija, pielūnotā apkārtne. Toreiz jau arī, kad tās sāka celt, neviens nejautāja iedzīvotājiem — vai pareizi centrā ierīkot mehnākās sektorū. Un atkal mums grib uzspiest vienpersonisku lēmumu.

Būvlaukumam blakus esošajās četrās mājās dzīvo pensijas vecuma laudis, — vai objekts domās kā vele viņiem par ilggadīgu darbu? Pussimta metru attālumā atrodas skolas sporta laukums, kur bieži uzturas bērni. Mazi bērni dzīvo arī apkārtnes mājās — kāda būs vīnu veselība, ja tuvumā nepārtrauktī kustēšies tehnika, būs pastāvīgi piesārņots gaiss?

Mēs vēlamies, lai degvielas noliktu veltītu celīju cījur.

21 paraksts

Maskavas iespāidi

No Maskavas atnāca telegramma trijām Latvijas Republikas pārstāvēm ierasties uz Sieviešu padomes svinīgo sēdi un citiem pasākumiem. Un tās bija Liga Lasināne, Jana Vektere no Rīgas un šo rindu autore Marija Dubiņina no Livāniem. Satraukuma pilnas stundas. Kā mūs uzzems citu republiku delegātes, kā mums rīkoties un ko runāt tur — Maskavā?

Mūs sagaidīja PSRS Sieviešu komitejas pārstāvē un izvietoja lūks numura viesnīcā «Zvezdnaja» Ostankinas teletorņa tuvumā. Pēc pusdienu notika maza iepazīšanās PSRS Sieviešu komitejā, bet vakarā — izrāde «Cara medības» Maskavas Padomes teatrā.

Otrās dienas rītā, izejot no viesnīcas numura, ieraudzījām kara ugunsdzēsējus ar šūtenēm katrā no daudzstāvu viesnīcas galējiem. Viesnīca atrādās sarkano ugunsdzēšanas mašīnu iekārtā. Mūs las uzjautrināja, jo sapratām, ka tas bija domās kā politisks solis, lai parādītu, ka armija izrāda par mūrus rūpes un atrodas šeit, lai noverstu iespējamo pirmssvētku starpgādījumu.

Tikšanās pie apājā galda PSRS Sieviešu komitejā ar priekšnieci Alekstini Fedulovu priekšgalā. Ielūgta bija arī Valentīna Tereško. Sarunās piedalījās visu republiku pārstāvēs, izņemot Gruziju un Igauniju. V. Tereškovas skumjās pārdomas bija visvileinīkākās un būtiski atšķirīgas no citu pēc iepriekšēja scenārija sagatavotajām runām. Mūs ķermju gāja pār kauliem, dzirdot šīs uzstāšanās. Tā bija pilnīga centra diktēta maniere, uzspiežot tikai vienu patiesību, vienu domu. Tad atskanēja vārdi, ka Armēnijā un Latvijā vairāk nevis 8. martu un mūsu bāršana, ka esam uzdrošinājušies nesvinēt šos svētkus. Bet mūsu republikā sievietes domā cīfādi un īr izvēlejušās Mātes dienas svītānu. Kāpēc gan ar to lai nerēkinās?

Republiku pārstāvēm domas gan bija loti dažādas un tās nebija vēlamas oficiālai dzirdamībai. Galvenā doma, kas sanāksme izskāvās.

Jūsmīgos braucienā iespāidus, diemžēl, aptumšoja mūsu dzīves realitāte, kārtējais cenu paaugstinājums.

Marija DUBININA

LABOJUMS

Mūsu laikraksta iepriekšējā numurā publicētajās «Zīnās» pēdējā informācijā nepareizi uzrādīts J. Bojāra amats. Pareizi jābūt: «LZS Preiļu rajona sanāksme piedalījās un runāja (...)»

rajonā Tautas deputātu padomes priekšsēdētāja vietnieks Jānis Bojārs. Redakcija atvainojas J. Bojāram un lasītājiem par šo neprecizitāti,

Jauni darbības virzieni

Saruna ar Latvijas Zinību biedrības Preiļu rajona nodalīši atbildīgo sekretāri V. Naglinsku

— Pagājušā gada rudenī pēc Latvijas Zinību biedrības 12. ārkārtas kongresa notika tās darba reorganizācija. Kas zinību izplātīšanas darbā jauns, kas darāms?

— Atbilstoši sociāli ekonomisko un politisko pārvērtību mērķiem un uzdevumiem, kas tiek realizēti republikā, un vadoties no 12. ārkārtas kongresa pieņemtajiem Stāstiem, galvenie Latvijas Zinību biedrības darbības virzieni tuvākā laikā ir šādi:

visnotā sekmēt demokrātiskas un enverēnas Latvijas Republikas veidošanos, pāreju uz tīgus attiecībām, vienādu apstākļu radīšanu visu veldu uzņēmējdarbībai neatkarīgi no išpūšuma formas, patiesī pilsoniskas sabiedrības izveide, kas vēlētu personības brīvību un izslēdz jebkādu tās diskrimināciju, Latvijas iekļaušanu Eiropas un pasaules ekonomiskajos, politiskajos un kultūras procesos;

objektīvi un operatīvi sniegt republikas iedzīvotājiem informāciju par aktuāliem jautājumiem ekonomikā, politoloģijā, tiesībās, ekoloģijā, kultūrā, etikā, starptautiskajās attiecībās un citās sfērās;

piedāvāt iedzīvotājai profesionālajā izglītīšanā, kvalifikācijas paaugstināšanā, dažādu kursu, semināru, konsultāciju, «Apalo galdu» organizēšanā, aplūkojot arī problemātiskus jautājumus.

No tā izriet, ka Zinību biedrībai jābūt sava viedla sabiedriskās domas organizētājiem, iedzīvotāju vidiņā pāreju gan informējošā, gan izglītojošā loma, jādibinā elastīga saikne un lietišķi kontakti ar saimniecībām, uzņēmumiem, organizācijām un iestādēm, uzklasot to intereses un vēlmēs.

Latvijas Zinību biedrībā darbojas šādi centri: juridisks, sociālo-politisks, tehnisks — ekonomisks un humanitārais.

Uz juridiskā centra bāzes nodibināta Augstākā biznesa tiesību skola, kurā klausītāji apgūst likumdošanas aktus par uzņēmējdarbību, akcijām, neatkarīgas ārējās tirdzniecības sistēmu un valūtas krājumu izveidošanu.

Sociāli — politiskais centrs sniedz zināšanas politoloģijā, nacionālajās attiecībās, vēsturē, tehniski — ekonomiskais centrs dod skaidrojumu par jaunajām Latvijas tautas saimniecības formām, ekonomiku tīgus apstāklos, nodoklu sistēmu, cenu veidošanu, ārējiem ekonomiskajiem sakariem. Humanitārais centrs apvieno kultūras, izglītības un medicīnas sekcijas. Kultūras jomā var tikties ar populāro radio un televīzijas raidījumu veidotājiem, noklausīties republikas teātra aktieru programmas, uzzināt par jaunākajām modes tendencēm, noklausīties lekļu ciklus par folkloru, latviešu tautas tradīcijām, svinamām dienām.

Pedagoģijas un psiholoģijas jo: mā iekļauti lekļu cikli jaunlātajiem «Gimenes ābece», jaunajiem vecākiem — «Gimenei un

mājai». Ir lekcijs cikls jaunajām saimniecībām par mājsaimniecības organizēšanu, interjera izveidi, apģerba kultūru.

— Tas ir republikas mērogā. Bet kā ir konkrēti rajonā?

— Latvijas Zinību biedrības ražona nodalīši ir vidutāja starp republikas lektoriem un ielinteresētājiem rajona uzņēmumiem, saimniecībām, organizācijām un iestādēm, kas vēlas Zinību biedrības pakalpojumus. Mūsu uzdevums — uzzināt kolektīvu intereses un vēlmes pēc priekšlikumiem, pārējām mūsu darbības formām un, uzskaitīt kvalificētu republikas lektorus, tās apmierināt... Tagad galvenais ir nevis lekciju, pasākumu kvantitāte, kā bija agrāk, bet gan kvalitāte.

— Tagad Zinību biedrība nedarbojas ne tikai ar lekļu propagandu vien...

— Tas tiesa. Mūsu darba laiks tagad ir daudz plašāks. Veicam arī organizatorisku darbu. Rajona tautsaimniecības speciālistus sūtām uz republikāniskajiem semināriem Rīgā. Nesen tur notika apmācības par izmaiņām bankas kreditēšanā, patēriņa fondu izdošanas jauno kārtību, privatizāciju, izmaiņām ekonomikā un citiem aktuāliem jautājumiem. Bija Zinību biedrības organizētās seminārs — konsultācija Livānos par Latvijas Republikas nodoklu un nodevu likumiem rajona uzņēmumu un organizāciju grāmatvežiem un ekonomistiem.

Kultūras programmas ietvaros Vanagos, Rauniešos, Gallišos un citur bija sarīkots retro vakars «Brāļu Laivinieku dziesmas un to autors». Tāpat kultūras programmas ietvaros rajona laukos uzstāsies Nacionālā teātra no Rīgas aktieri Voldemārs Sorinš, Zigmunds Neimanis un Eriks Britiņš ar uzvedumu «Sadzives aīnas».

Medicīnas zinātni doktors Imants Eglītis kolhōzā «Latgale», «Zelta vārpa», Aglonā un Preiļu trikotāžas fabrikā sniedza konsultāciju psihiatrijā. Pēc pieprasījuma ir bijuši arī citi medicīnas speciālisti.

— Pēdējē jautājumi. Vai galus kopā savelkā? Zinību biedrības rajona nodalīši šajos grūtajos laikos nebunkrotēs?

— Esam patslāvīga sabiedrīskā, saimniecīskā aprēķina organizācija, kas tautā izplata zināšanas, izglītojotājus, popularizē zinātniskās atzinās, publīkai sagādājaukus atpūtas brīžus, un gali kopā jāsavelk. Darbojamies uz pašfinansēšanās pamatiem. Velojojot savu finansiāli saimniecisko darbību, balstāmies uz sava darba maksātspējīgu pieprasījumu un iespēju gūt ienākumus, kaut arī nelielus, kas nepieciešami lekļu organizēšanai un sociālajai attīstībai, kā arī darba samaksai.

— Paldies par sarunu!

Jānis GURGONS

Preiļu 1. vidusskolā jau vairākus mēnešus norīt psihofiziologiski pētījumi. Tos vada Zinātņu Akadēmijas Bioloģijas Institūta darbinieki, bioloģijas zinātnu kandidāti VALDA un ANTONS KOLODINSKI. Pētījumu mērķis — ar dažādu testu palīdzību noteikt skolēnu individuālā rakstura un nervu sistēmas īpatnības.

Ikvieni cilvēks dzīmis noteiktam darbības veidam, tāpēc Joti svarīgi ir izvēlēties profesiju, kas ar savām prasībām nenonākta pretrunā ar cilvēka īntelektu, nervu sistēmu un raksturu. Tāpēc Joti pētījumā tik svarīga ir individuāla pīeja katram skolēnam. Pētījumu rezultāts dos nopietnu informāciju skolai, klasu audzinātājiem, direktoram (kāds ir šis bērns? ko no viņa var prasīt? kādu atdevi var sagaidīt?), kā arī, protams, pašam skolēnam (kādu profesiju izvēlēties?).

Testēšana notiek, sākot ar 5. klasi, un tajā tiek izmantota Ipaša šīm nolūkam līdzatvesta aparātūra. Rezultātā tiek saņemta informācija par katru bērnu īpatnībām: kustīgumu, ātrumu, nerovītīti, smadzeju īpatnībām, arī — par atmiņas spējām, uzmanību, redzi un dzirdzi. Tā diezgan precīzi var pateikt, vai cilvēks piemērots patslāvīgam darbam, darbam pie konveijera, vai arī viņam vajadzīga nemītīga apstākļu maiņa u. tml.

Kā iztelcs Anton Kolodinskis, sādī pētījumi būtu vērtīgi ikvienu skolā, taču pašlaik par tiem republikā vēl ir samērā maza interese. Saī zinātņu direktors Jānis Eglītis pats bijis iniciators un ir Joti ieinteresēts pētījumu rezultātos. Turklat Preiļu 1. vidusskola ir vienīgā skola Latgalē, kur pašlaik notiek skolēnu testēšana. Kad tā noslēgsies, būs iespēja iegūt rezultātus saīdzināt ar līdzīgiem rezultātiem Rīgā un citās Latvijas pilsētās, noteikt skolas audzēkņu kopējo potenciālu, sekot un palīdzēt katram skolēna individuālajai attīstībai.

S. JOKSTE

ATTĒLA: testēšanu vada Antons Kolodinskis.

J. SILICKA foto

Lai nebūtu: „Visi dara tā“

Latvijā kardināli tiek pārvēlota izglītības sistēma. Februārī un martā Tautas izglītības ministrs sarikoja vairākas tikšanās ar republikas skolotājiem, lai kopīgi izstrādātu izglītības reorganizācijas koncepciju.

Pirmsskolas bēru audzināšanu turpmāk iecerēts balstīt uz «maizīgā cilvēka» individualitātes, radošības attīstīšanu, personības velšanu. Jāvēs kauži bērna prāta un vīga dvešēles unificēšana pēc principa «visi dara tā...»

Mūsu republikā noteikta obligāta pamatskolas (deviņu klasu) izglītība jeb, kā mēdz teikt, skolas dzīve līdz 15. gadu vecumam. Vidusskolas galvenokārt uzņems tos audzēkņus, kas grīb un spēj turpināt izglītību. Jau pamatskola, bet jo īpaši vidusskola — plašināšies prekšmetu izvēles iespējas. Klases liešā mērā dalīties eksaktajās un humanitārās. Uz eksaktajām zinātnēm predispone īstādiem bērni apgūs arī humanitāru zinātnu pamatus jeb minimumu, un otrādi. Pēc vecāku vēlēšanās skolai ir tiesības mācību prekšmetus papildināt.

Profesionāli tehniskās mācību iestādes pakāpeniski likvidēs pārāk šauro specializāciju un gatavos plašāka profila kadrus.

Nākamajā mācību gadā notiks pāreja uz 12. klasu izglītību arī skolās ar krievu mācību valodu, 2. vidusskolas pēc pašu iniciatīvas. Jau pārgājušas uz šādu sistēmu.

Augstskolās noteikts lekciju brīvās apmeklējums, zināšanu apgūšana patsāvīgi — studijas šī vārda īstajā nozīmē.

Viena no vadošajām republikas augstskolām — Latvijas Universitātē — atjaunojusi 1923. gadā plenēmoto Satversmi.

Tuvākajos gados paredzēts veldot arī privātās augstskolas. Ir arī iecere vienā augstskolā mācības organizēt gan latviešu, gan krievu, gan angļu valodā.

Pirmajā septembrī durvis vērsienvadīsmā — Latvijas augstskola — Kultūras akadēmija. Tā sagatavos plašā profila kultūras darbiniekus.

LETA

Sākums jaunām skolām

25. aprīlī Livānos uz Isu apspriedi pirms gara darba sanāca pilsētas «tēvi», rajona un pilsētas deputāti, kuru uzmanības lokā ir izglītības attīstības jautājumi. Soreiz bija jāapspriež Arīnā skolas un Komercskolas izveidošanas iešpejas Livānos.

Tas, ka šīm skolām pilsētā ir jābūt, livāniem skaidrs. Tāpat kā tas, ka pagaidām tās veidojamas uz jau esošās vidusskolas bāzes. Nav reāli tuvākajā laikā būs nepieciešamas rezultātēm.

Protams, daudz problēmu un jautājumi radīsies ieceres Istenotājiem. Piemēram, vai amatu skolā varēs apgūt stabilas, nemainī-

gas profesijas (galdnieks, atslēdznieks, elektrikis), vai — maiņas, atkarīgas no tūlītēja pieprasījuma (kā kurpnieki, kuru jašobroti pilsētā Joti pietrūkst)? Kādu veidot mācību spēku sastāvā — meistarus, pasniedzējus, bet varbūt — amatniekus, senu arodi pratejus? Kā kārtot skolu statusa un finansēšanas lietas? Kas katrā novirziena direktors (pašai skolai direktors taču jau ir)?

Bet par visiem šiem jautājumiem jau tuvākajā laikā būs atsevišķa saruna. Kad būs zināmi izpētes rezultāti un arī konkreti pieteikšķumi, ar ko griezties pie republikas Izglītības ministrijas.

S. JOKSTE

Administratīva atbildība par likuma neievērošanu

Latvijas Republikas Augstākā Padome 1990. gada 3. decembrī pieņēma likumu «Par grozījumiem un papildinājumiem republikas administratīvo pārkāpumu kodekss». Kodeksa pants ietvertas vairākas jaunas normas, kuru pieņērošana un realizēšana tiek deleģēta valsts finansu inspekcijām, kuras savas kompetences ietvaros un likumdošanas noteiktajā kārtībā ir tiesīgas sastādīt protokoli un uzlikt administratīvos naujas sodus šādos apmēros:

1. Par ienākumu, peļņu un citu objektu slēpšanu no aplikšanas ar nodokļiem tiek uzlikt naudas sods no 100 līdz 1 tūkstošim rubļu;

2. Par mājamatniecības un citas individuālās nodarbošanās noteikumu pārkāpšanu soda no 50 līdz 100 rubļiem, konfiscējot izgatavoto produkciu, ražošanas rikus un iezīvielas vai bez konfiskācijas;

3. Par nodarbošanos ar mājamatniecisko rūpāju vai citu individuālu darbu, attiecībā uz kuru pastāv speciāls aizliegums, uzliek naudas soda no 50 līdz 100 rubļiem;

izbeigšanās, kā arī pēc uzņēmuma (uzņēmējsabiedrības) izslēgšanas no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra, uzliek naudas soda no 1 tūkstoša līdz 7 tūkstošiem rubļu, atņemot tiesības ienemt noteiktus amatus vai atņemt tiesības uz zināmā veida uzņēmējdarbību.

Ja viena gada laikā pārkāpums ir izdarīts atkārtoti, vāinīgā persona tiek sauktā pie kriminālatbildības, kur paredzēta mārs mērs līdz diviem gadiem labošanas darbos vai uzliekams naudas soda līdz 1 tūkstošiem rubļu.

6. Par valsts finansu īspekcijas amatpersonu kompetencē esojās jautājumiem doto norādījumu neizpildīšanu, kā arī par kavēšanu realizēt šo amatpersonu likumīgās tiesības, kas izpaužas aktīvi vai pasīvi pretojoties revīziju, pārbaužu un citu dienestu pienākuma veikšanai (dokumentu slēpšana, neielaišana, ražošanas, nošķirtavu, tirdzniecības un citās telpās), ar tautas tiesas lēmumu uzliek naudas soda no 500 līdz 3 tūkstošiem rubļu.

Maksimālais naudas sods, ko sašķāpējā ar Latvijas Republikas likumiem uzliek par administratīvām pārkāpumiem, ir 10 tūkstoši rubļi.

Amatpersonām uzliktos naudas sodus aizliegts maksāt no uzņēmumu, iestāžu un organizāciju līdzekļiem.

Vienīcīgai gribai atgādināt, ka ar Latvijas Republikas Ministru Padomes 1991. gada 4. janvāra lēmumu Nr. 2 noteikts, ka neliķīgie ienākumi, kas iegūti neievērojot vai pārkā

Sirds-darbs un pienā-kums

Sis muzejs nav atzīmēts tūrisma maršrutos un kartēs, tas nevar lepoties ar to, ka par tā pastāvēšanu zinātu vienīgi tuvējo pagastu un kur nu vēl — rajona — cilvēki. Šim muzejam nav pat muzeja statusa. Un tomēr — jau daudzus gadus muzejs pastāv. Mainās ekspozīcijas, arvien pieaug dažnedaždu materiālu — fotogrāfiju, vēstuļu, atmiņu pierakstu un priekšmetu klāsts. Viesu grāmata pildās pateicības vārdiem par iespēju iizzināt sava ciema, pagasta un skolas vēsturi, apkārtnes ļaužu gaitas gadu ritumā.

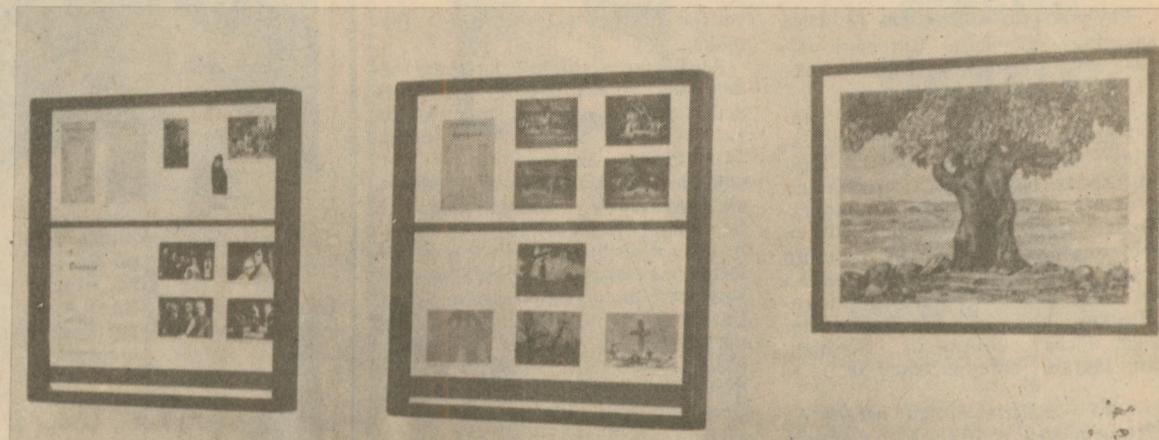
Pastāv un darbojas šis muzejs pateicoties vienam cilvēkam — IRĒNAI ANCĀNEI. Viņa ir Jaunaglonas laukumsaimniecības skolas bibliotekāre un — šī muzeja dvēsele. Muzejs Ancānes kundzei ir sirdsdarbs, pašai sev izvirzīts pienākums. Pret sevi un — pret Jaunaglonu.

Skolas vēstures zālē savāktajos dokumentos un fotogrāfijās var izsekot, kā muižkunga Reuta muiža tāpa par Jaunaglonas sieviešu ģimnāziju, par laukumsaimniecības mehanizācijas skolu, par to arodskulai, kāda tā ir šodien... Tikai tad, kad ilgā, rūpīga darbā ir pagājuši daudzi gadi, var tā iestī novērtēt, cik labi, ka ir tāds skolas muzejs, kur var uzzināt dažādas interesantas lietas un faktus. Piemēram, ka kopš 1940. gada šo skolu beiguši 16 405 audzēknji, ka pašreizējais direktors pēc skaita ir jau divdesmit trešais, ka dažā gadā pat pa trim direktoriem ir nomainījies. Cik labi, ka šodien var redzēt, kā izskatījus pirmā demonstrāciju Aglonā, kā skolas audzēkiem prakse pagājusi ne-skartajās zemēs, kā noritējuši skolas pirmie un arī

S. JOKSTE
J. SILICKA foto

ATTĒLĀ: muzeja saimniece Irēna Ancāne.

Tuvojas Starptautiskā muzeja diena

Pirms veram durvis

Ar maija otro pusē kārtējo darbu atsāk J. Raiņa Literatūras un mākslas vēstures muzeja filiāle «Jasmuiža». Aizkalnes pagastā.

Jauņa ekspozīcija šoreiz veltīta dzejnieka «sēriju dziesmai» — «Daugavai». Apmēram vienā laikā ar lugu «Spēlēju, dancēju» un «Krauklītis» sacerēšanu Rainim radās ieceres dramatiskajai poemai «Daugava». Poēmā dzejnieks spēcīgi akcentēja tautas pašnoteikšanas tiesību nepieciešamību. Jau 1915. gada 3. janvārī viņš rakstīja: «Mums, latviešiem, kā tautai ir pārestība nodarīta: jāatzīst kaut pēdējā bridi mūsu tiesība pastāvēt kā atsevišķai tautai un autonomai valstij, neatdalāmi jauņas Krievijas dajai!» Dzejnieks saprata, ka nacionāla atbrīvošanas nav iespējama bez sociālās

sācīnātas Jaunaglonā. Tad gan tika no sirds runāts, stāstīts un vēlets. Tad vienas taciņas tika izstaigātas un kādēri mīlās vietas pārlūkotas. Sis salidojums nostiprināja Ancānes kundzes pārliecību, ka nu muzejs ir uz iestā ceļa, ka šodienas skolai ir jāizpēta kādreizējās ģimnāzijas vēsture.

Bet par to, vai nav par grūtu, vai nav par atbildīgu, vai neapnēk tik daudzus gadus krāt un veidot muzeju, dažu reizi par to ne paldies nesagaidot, dažu reizi nesaprastai paliekot...? Par to Ancānes kundze vien pāsmaida, jo pateicības tomēr esot vairāk, un bez šī darba viņa savu dzīvi vairs pat iedomāties nevarot. Turklāt — tas taču ir tik pašsaprotami, jo «.. nekur nav tik labi kā Kamencā».

S. JOKSTE
J. SILICKA foto

Ja atbrauksiet uz Rīgu

Kā LETA korespondentei pastāstīja Mākslas un kultūras mantojuma galvenajā pārvaldē, turpmāk katru trešdienu Latvijas mākslas muzeju apvienības muzejos un izstāžu zālēs, kopumā piecās iestādēs Rīgā individuālajiem apmeklētājiem ieeja būs bez maksas. Vē-

tures, literatūras un citos muzejos šī problēma tiek risināta savādāk. Te paredzēti atvieglojumi atsevišķam apmeklējumu kontingentam — daudzbērnu ģimenēm, pensionāriem un skolēniem.

Helēna GRĪNBERGA

protama Daugavas nosargāšanas vēme. Rainis domāja ne tikai frontes līniju alztāvēšanu Daugavas krastos, bet tautas brīvības nosargāšanu kara gala iznākumā. Viņa pozīciju var pareizi izprast, tākai pilnībā zinot viņa pārliecību un uzskatus par tautas pašnoteikšanās tiesībām, par nacionālās atbrīvošanas cīpu. Tādēļ tagad pilnīgi saprotama kritikas dažādā nostāja pret šo sēriju dziesmu.

«Daugavas» plirmazdevums iznāca 1919. gadā. Skatuves gaitas sākās tā paša gada 18. novembrī Latvijas Sarkanā Krusta sarīkojumā toreizējā II Pilsētas teātra telpās Birutā Skujenieces režījā. Izrādē piedalījās labākie tā laika aktieri: B. Rūmniece, M. Smithene, B. Skujeniece, A. Ammanis-Brieditis, L. Erika, T. Banga, P. Baltabola un citi. So izrādi atkarītoja vairākas reizes, un, kad nozīmīgās Latvijas Nacionālais

attēlos: jaunās ekspozīcijas fragmenti; A. Cimmermaņa dekorāciju mets.

Jāņa SILICKA foto

teātris, «Daugavas» uzvedumu ie-klāva tā repertuārā.

Vēlāk šis teātris «Daugavu» ie-studēja 1923. gadā. Iestudējuma režisors bija F. Rode, dekorators — A. Cimmermanis. Tieši viņa dekorāciju metus var skalīt Jas-muižas apmeklētājs. Lugas tapšanas gaitai un tās skatuves dzīvel-šajā ekspozīcijā ir meiginājusi iz-sekok jaunā muzeja darbinieku Daiga Lapāne. Tas ir viņas dip-lomdarbs. Muzejs zīmīgi un kon-sekventi turpina iepazīstināt savus apmeklētājus ar kādu konkrētu dzejnieka darbu.

Voldemārs ROMANOVSKIS

Stāsts par mākslinieci

Preiļu vēstures un tletišķas mākslas muzejs ir organizējis kultūras namā I. Vārnas gleznu izstādi. Sajā sakarībā gribu pastāstīt par gleznotājas noīeto celu, kurš ir gan interesants, gan pamācošs: 'nekas nav par vēlu un vienmēr rodas izeja no jebkura stāvokļa.'

Dabas skalstums, priekšmetu formas, sadzives ainas vienmēr ir saistījušas Irēnas Vārnas interešas. Viņa nekad tām nav varējusi vienaldzīgi paitēt garām. Jau agrā bērnībā ar oglī viņa meigināja attēlot redzēto un pasakās val nostāstos dzirdēto. Visur nevarēja zīmēt. Pirts dēļu priekš-nāmiņš bija vecāku atlauta vie-ta. Tas kalpoja kā gleznu galerija, kur ikkātrs dēlis bija ap-zīmēts, un arī kā darbnica, kurā kūsāja darbs. Ekspozīcijas mainījās bleži: tika dzēsts, lai atkal varētu zīmēt. Seit tika izmantots viss pleejamais ma-teriāls: kaut cik zīmēšanai no-derīgs dēļa gals vai finiera gabals, arī tāss, par papīriju jau nerunājot. Tie tika apgleznoti ar oglī, māliem, glizolu, krītu, au-gu sulām, nerunājot par krā-sām un zīmūjiem, kuri gadijās paretī. Māte, būdamā rokdarbiniece, bija pirmās konsultants dabisko krāsvielu jautājumos.

Sajā «darbīcā» tika piedzīvoti arī pirmie zaudējumi. Bez jebkā-das kritikas un nōvērtējuma sestdienās, kad tika kurināta pirts, «mākslas darbi» tāpēc izni-cināti, izmantojot tos par ieku-riem, sols, un tam pieguļošā sie-

na — normazgāti, lai būtu bur uzlikt tīro veļu. «Mākslinieci» tādās reizēs sāpēja sirsniņa, bet vecāki ne vienreiz vien uzgāza pārmetumu šaltis par lieko darbu, un tikai labākajā ga-dijumā pasmaidīja, jo viņi to visu uzskatīja par gaužām ne-nopietnu nodarbošanos.

Pēc vienā brauciena uz plisētu meitene sāka domāt par musturiem, kādus bija redzējusi bodītie pie lekas. Pamēģināja. Iznāca. Mātei un kaimiņiem patika. Tā bija pirmā žurija, kas atzīlna meitenes talantus. Nu varēja pilnīgi oficiāli darboties arī mājās ple galda. Pat tika saņemti pirmie pasūtījumi ar pa-pīriju. Tad nāca arī pirmās balvas — konfektes, kurus garšoja ne tikai pasāi «mākslinieci», bet arī brālītim, kurš pat kļuva par pārāk vērīgu «mākslas» cīnītāju un traucēja ar savu trišanos ap galdu un papīriem. Tad arī varēja redzēt pirmos rezultātus — zīmējumi ziedēja izšūtās blū-zes, priekšsautos, dvielu galos un sedzinās.

I. Vārnu dzimtā puse — Ludza. Meitene septiņgadīgo skolu beidza kā izcilniece divos gados. 1946. gads kļuva par izveles gadu. Tuvākais un materiālis izdevīgākais bija Ludzas ekonomiskais tēhnikums. Tur maksāja stipendiju un izsniedza pārtikas kartīnas. Sei arī radās iespēja pieplīst pēdējo, tāpat kā neiespējamo sapni — strādāt par skolotāju. Pēc sešu nedēļu skolotāju kur-siem Bulduros tika legūtas tie-

sības strādāt par skolotāju laukumsaimniecības skolās. Laik strādātu, bija jāmācās. Irēna beidza Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju un pēc tam — Daugavpils Pedagoģisko institūtu. Viņa apguva dažādas zinības, dimžēl, nevienā no tām nesaistījās ar tēlotājmākslu. Un skolo-tājas kīmikas darbs jau nu viss mazāk.

Un tā, Irēna Vārnu, ilgu gādus nostrādājusi kā skolotāja, mācību daļas vadītāja un direk-tore, tomēr nekad nav aizmirs-su si otu, zīmuli un bloknotu. Laik kur viņa gāja val brauca, tie bija līdzī. Tāpēc skices sakrājušās trijēm mūžiem. Gleznās redzam mūsu skaistās Latvijas dabu, sadzives priekšmetus. Iz-stādē ir četri darbi, kuros ataino-ti Kaukāza kalni. Tos mākslinie-cie pārveda no Pjatigorskas, kur arstējās.

I. Vārnu loti Isā laikā pie-dzīvojusi jau vairākas izstādes. Viņas darbos trūkst profesionālis-ma, bet tie izstaro gaišu sirsni-bu un vienkāršību. Atsauksmu grāmatā ir sakrājies daudz ie-rakstu un pārtikibū, arī daudz pieprasījumu jaunu izstāžu or-ganizēšanai.

1972. gadā I. Vārnu pleskīts Latvijas PSR Nopelnīem bagātās kultūras darbinieces nosaukums. Irēna visu mūžu ir rosinājusi ap-sevi skaistumu. Tagad viņa uz-runā cilvēkus caur savām glez-nām. Tā ir gaišu, siltu, krāsu un labestigu noskaņu valoda.

Terēze DZILNA

Celū milicija informē

Pavasarī uz autoceļiem radusies saspringta situācija. Braucēju vārāk, arī satiksmes noteikumu neievērotāju skaits kļūst arvien lieķaks. Bet rezultāts bēdīgs — apriņķi notikušas vairākas smagas avārijas. Livānu iedzīvotājs J. Dzenis sēdās pie stūres iereibis un, protams, nespēja novadīt automašīnas stūri. Braucot pāri tiltam, tebrauca tā margās. Lai mīgā kārtā automašīna tomēr palika uz tilta. Bravūrigajam tās autovaldījam un vēl diviem pasažieriem nācās «doties» uz slimnīcu, kur jāārstē smagas traumas.

Otra avārija notika netālu no Preiļiem, kad vadītājs M. Krūmiņš tebrauca pretējā braukšanas joslā un sadūrās ar automašīnu, kuru

vadīja J. Seilis. Rezultāts traģisks.

Aprīlī pie stūres iereibū sēdās vairāki autovaldītāji. Starp nedisciplinētājiem jānosauk kolhoza «Gailīši» šoferis A. Utīnāns, Jaunaglonas autovaldītājs G. Serbakovs, M. Vandīņš no kolhoza «Vārkava», V. Kapustenoks, J. Sabanskis, A. Vasījkovs no agrofirmas «Turība», A. Fedotovs no Raiņa kolhoza V. Svalbs, V. Denītovs no «Lauktēhnikas», J. Lazarevs no lauksaimniecības pārvadītājiem, J. Šnepsts no elektrotīku rajona, A. Vladimirovs no Pēteriekū tehniskās apkopes stacijas un cīti autobraucēji.

J. SPARĀNS,
VAI inspektors

Dambretes čempionātā

Rīgā risinājās sporta biedrību «Vārpa» un «Daugāva» čempionāti 64 lauciņu dambretē vīriešiem. 49 dalībnieku konkurencē cīnījās arī Preiļu rajona meistars Jānis Pauniņš. Jānis teicami spēleja pirmajās septiņās kārtās (bija pat līderis), taču pēdējās divās kārtās zaudēja un kopvērtējumā ierindojās tikai otrajā desmitā.

Republikas augstākās līgas sacensībās 100 lauciņu dambretē cīnījās sporta meistars Edvīns Rusiņš (Līvāni). Arī vīna veikums šoreiz nav slavējams — vieta tabulas lejasaīda.

Pašlaik abi meistari gatavojas republikas finālsacensībām «atrājā» dambretē, kas notiks maijā.

R. TOMASS

Latvijas sporta soļošanas klubs atjaunojis vēl vienu tradīciju — sacensības soļošanas krosā, kās bija populāras Latvijā līdz sešdesmito gadu vidum. Soļmeistarū mūsu republikā, kā zinām, toreiz netrūka. Pēdējos gados jauno soļotāju rindas aug. So sporta veidi ieclenījušas arī meiteņi. Straujji palielinājies sacensību skaits, tāpēc radās ideja organizēt lielās balvas («Grand Prix») izcīņu, no 14 sezonas startiem vērtējot desmit labākos. Tā Ozolniekos Latvijas čempionātu soļošanas krosā, kas vienlaikus bija arī lielās balvas izcīņas pirmais posms, Preiļu rajonam godam pārstāvēja desmit dalībnieku.

Sacensības (2 km) uzsāka jaukās un visjaunākās grupas meiteņi. Trasē izgāja divas māsiņas — Inga un Kristine Ertes no Ga-

lēnu devīngadīgās skolas. Sivā cīnā ar Ludzas rajona soļotāju ar teicamu rezultātu — 10 min. 44 sek., pirmā finišēja Kristine. Pirmais starts ārpus sava rajona atnesa uzvaru arī Ingāl, kura 2 kilometrus veica 13 minūtēs 29 sekundēs.

Jau ar distances pirmajiem metriem konkurentiem nekādas cerības neatstāja galējetis Galtis Straupīns. Trīs kilometru distanci viņš veica 16 min. 29 sek. Toties cīņa par atlīkšājām vietām jaunākajā grupā bija patiešām sīva. Riebiņu soļotājs Jānis Pauniņš prata «izraut» trešo vietu — 16 min. 50 sek.

Vidējās grupas zēniem vajadzēja veikt 5 kilometrus. Edgars Erts to spēja izdarīt 25 min. 48 sek., izcīnot 4. vietu, bet vārkavie-

ši Edwards un Edgars Kudīpi le-

rindojās 6. un 7. vietā.

Toties starp vecākās grupas zēniem Algars Salenieks atkal bija labākais (22 min. 41 sek.). Skiet, ka Aigars pirmoreiz apsteidza sa-

vu treneri no Murjānu sporta ko-

ledzās — Aivaru Rumbenieku,

kurš bija labākais starp senioriem.

Kamer meiteņi, zēni un seniori noskaidrojās labākos, vīri 20 kilometru distancē veica apli pēc apja. Normunds Izvāns, pavisam nesen PSRS kausa Izcīņā izpildījis spor-

ta meisara normu, tomēr nespēja izrādīt nopietnu konkurenci so-

ļošanas sporta līderim tukumniekiem

Modrim Llepīnam. Normundam — sudraba medaļa (1 st. 31 min. 09 sek.). Kā lai tā nepieemin, ka

soļošanas sports Galēnos sākās ar Normundu un skolotāju Jāni Upenieku, kas ieguldījis lielu darbu šīs «soļotāju skolas» tapšanā.

Pavisam tuvu pieaugašo čempionāta bronzas medaļai bija Vjačeslavs Grigorjevs, zaudējot pie-

redzējušajam sporta meistaram Il-

māram 50 sek.

Pēc nedēļas Rīgā, Bīķernieku

mežā trasēs cīnās devas krosisti,

izcīnītos punktus pleskaltīja

Otrais puisis Latgalē

□ Aprīļa nogalē Krāslavā mūsu novada jaunkundzes un jaunekļi sacentās par «Latgales zeltenes» un «Latgalešas» titulu.

Konkursā piedalījās arī trīs prezententi no mūsu rajona: gimnāziste Inta Botore no Aglonas, Daugavpils pedagoģiskā institūta studenti Tālis Lukjanskis no Līvāniem un jaunsaimnieks Jānis Vingris no Rožkalnu pagasta. Abi puisi prata iekļūt konkursa finālā. Bet vistālāk tika Tālis Lukjanskis. Viņš šogad ir otrs puisis Latgalē, proti, saņēma krietnu balvu un titulu «ViceLatgalletis».

□ gadu vecajā fotouzņēmumā dejo Tālis Lukjanskis un Gita Utīnāne — Jersikas jauniešu deju kolektīva locekļi.

S. JOKSTES teksts un J. SILLICKA foto

Sports

Sezonu atklāj soļotāji un skrējēji

Latvijas sporta soļošanas klubs atjaunojis vēl vienu tradīciju — sacensības soļošanas krosā, kās bija populāras Latvijā līdz sešdesmito gadu vidum. Soļmeistarū mūsu republikā, kā zinām, toreiz netrūka. Pēdējos gados jauno soļotāju rindas aug. So sporta veidi ieclenījušas arī meiteņi. Straujji palielinājies sacensību skaits, tāpēc radās ideja organizēt lielās balvas («Grand Prix») izcīņu, no 14 sezonas startiem vērtējot desmit labākos. Tā Ozolniekos Latvijas čempionātu soļošanas krosā, kas vienlaikus bija arī lielās balvas izcīņas pirmais posms, Preiļu rajonam godam pārstāvēja desmit dalībnieku.

Sacensības (2 km) uzsāka jaukās un visjaunākās grupas meiteņi. Trasē izgāja divas māsiņas — Inga un Kristine Ertes no Ga-

lēnu devīngadīgās skolas. Sivā cīnā ar Ludzas rajona soļotāju ar teicamu rezultātu — 10 min. 44 sek., pirmā finišēja Kristine. Pirmais starts ārpus sava rajona atnesa uzvaru arī Ingāl, kura 2 kilometrus veica 13 minūtēs 29 sekundēs.

Jau ar distances pirmajiem metriem konkurentiem nekādas cerības neatstāja galējetis Galtis Straupīns. Trīs kilometru distanci viņš veica 16 min. 29 sek. Toties cīņa par atlīkšājām vietām jaunākajā grupā bija patiešām sīva. Riebiņu soļotājs Jānis Pauniņš prata «izraut» trešo vietu — 16 min. 50 sek.

Vidējās grupas zēniem vajadzēja veikt 5 kilometrus. Edgars Erts to spēja izdarīt 25 min. 48 sek., izcīnot 4. vietu, bet vārkavie-

ra, bet «saimnieku» tam ir daudz un katrs sniedz padomu.

Kā vēl rūp šopavašar? Iespējams, nāksies aizbērt ciet baseina vannu, jo nav celtīcības materiālu, līdzekļu, lai to beidot sakātotu. Visi tikai gūdrī parunā, bet reālas palidzības nav.

Kāda izeja ūdensslēpotājiem? Daudzi pamāca, ka jāsāk plēnit naudu, bet kā to reāli izdarīt, neviens nezina. Vienīgā iespēja —

vasarā liegt iespēju bērniem bāzē trenēties un atpūsties, bet izirēt atpūtniekiem un banketu cienītājiem. Tikai kas būs vinnētājs?

Man šodien jau ir kauns par re-

publiku, kura ir tik bezspēcīga, jo

parlamentā, Izrādās, daudz «stag-

nātū», kuri savas deputātu pilnva-

ras izmanto tikai, lai braukātu pa

ārziemēm, bet piemirst risināt bū-

tiskus bērnu fiziskās audzināšā-

nas (tātad arī veselības) jautā-

jumus.

Val mēs Latgalē jūtam LOK realitāti? Vienīgi uzzinām, ka Bal-

tiņa kungs atkal ir bijis ārzemēs...

Jā, kamēr republikā nebūs likuma par fizisko kulturu un sportu, nā-

kas nemainīsies. Te vēl jāplebilst,

ka ar nākamo gadu Tautas izglītības ministrija pat samazino fiziķūtūras stundu skaitu. Ko nu teikt!

Un tomēr ceram, ka saviem un, varbūt, arī ar atsaucīgu uzņēmu vādītāju spēkiem (sponsoriem gribam paziņot mūsu norēķinu kontu Preiļu agrorūpniecīskajā bankā — 000700337, ūdensslēpošanas klubam) izdosies gan šosezon, gan turpmāk saglabāt mūsu sporta klubu un sporta bāzi.

Jānis KOKINS, sporta bāzes priekšnieks un treneris

Izrādījās Riebiņu vidusskoļas zēni (jaunākajā un vecākajā grupā) un Rudzātu vidusskoļas meiteņi (jaunākajā) un Preiļu 1. vidusskoļas komanda (vecākajā grupā).

Sporta klubs „Cerība“ informē

FUTBOLS

Republikas skolēnu spartakiādes zonālajās sacensībās Jēkabpili Preiļu zēni (1978. g.) pieveica laukuma saimniekuš (2:0), Daugavpili (3:0), Valku (5:0) un ie-

kļuva šo sacensību finālturnirā.

Sezonu uzsāka ar pieaugušie futbolisti. Pirmo spēli sporta kluba komanda aizvadīja Ventspili, kur mājinieku pieveica ar rezultātu 2:1 (vārtu autori — E. Rubins un V. Martinovs).

Diemžēl sakārā ar stadiona remontu preiļieši šovasar viesus uzņems Dravnieku devīngadīgās skolas stadionā.

Rajona skolu sacensībās (1976. g., 1977. g.) meistarīgākie izrādi-

jās Līvānu 2. vidusskolas zēni. Tālakajās vietās — Līvānu 1. vidusskola, Preiļu 2. vidusskola, Galēnu, Aizkalnes. Jersikas, Sīlukalna, Jaunsilavas devīngadīgās skolas un Rudzātu vidusskola.

VIEGLATLĒTIKA

Republikas jaunatnes sporta organizatoriski metodiskais centrs sakārtojis un publicējis 1990. gada Latvijas labāko jaunatnes vieglatlētu sarakstu. Mūsu rajons pārstāvēja sekojoši: 500. metru skrējēji — Valērijs Trifonovs (1973. g., Riebiņu vidusskola, 15. vieta, 18 min. 10. sek., treneris L. Valdonis); 1500 metru šķēršļu skrējēji — Vladimirs Meļniks

(1976. g., Līvānu 1. vidusskola, 8. vieta, 5 min. 12,9 sek., treneris J. Lazdāns); 2000 metri šķēršļu skrējēji — Viktors Baumanis (1973. g., Aglonas internātskola, 8. vieta, 6 min. 55,1 sek., treneris A. Tūls); 5 km soļošana — Aigars Salenieks, (1974. g., Galēnu devīngadīgā skola, Murjānu sporta koledžas audz., 3. vieta 24 min. 16,5 sek., treneris J. Upenieks); Edgars Erts (1976. g., Galēnu devīngadīgā skola, 7. vieta, 26 min. 42,7 sek., treneris J. Upenieks); Vjačeslavs Grigorjevs (1973. g., Līvānu 1. vidusskola, 2. vieta, 49 min. 6,5 sek., treneris J. Lazdāns); Iode (6 kg)

VOLEJBOLS

Republikas skolēnu spartakiādes zonālājā turnīrā Daugavpili sporta kluba audzēknēs (1977. g.) uzvarēja Gulbenes komandu, bet zaudēja Daugavpils I un II komandām un Rīgas volejbola skolas pārstāvēm un no tālākām cīnām atiecās.

1975. gadā dzīmušās volejbolistes bija spiestas piekāpties Daugavpils I un II komandām (abām 0:3), bet Gulbenes komanda uz sacensībām neierādās.

TAUTAS BŪMĀ

Rajona skolu sacensībās šajā sporta veidā par visiem veiklākie

HANDBOLS

Labākā zemnieku saimniecība

Jaunsaimnieku saimniecībām ir svarīga loma gan iedzīvotāju apgādē ar pārtikas produktiem, gan arī lauku saimnieka darba tīkuma atjaunošanā.

Lai ieinteresētu zemnieku saimniecības personīgo pāllīgsaimniecību attīstībā un lauksaimniecības produktu ražošanā, pēc Latvijas patēriņā biedrību savienības valdes un laikraksta «Lauku Avīze» redakcijas lēmuma tiek izsludināts konkursss

«Par labāko zemnieku saimniecību» 1991. gadā. Lai piedalītos konkursā, jaunsaimniekiem ne vēlāk, kā līdz 1991. gada 30. augustam jānoslēdz līgumus ar Preiļu rajona patēriņā biedrību savienības sagādes un ražošanas apvienību par produkcijs nodošanu plašā sortimentā, ko ražo uz personīgās zemes. Minimālajam zemnieku saimniecību realizētajam produkcijs apjomam jābūt ne mazākam par 10 tūkstošiem rubļu. Ieteicamais lauksaimniecības produktu sortiments: dārza gurķi skābēšanai un konservēšanai, vasaras šķirnu kiploki, kīrsi, plūmes, jāngas, upenes, zemeņi, cūkgāla, liellopu gaļa, pīles, zosis, titari, medus, pupiņas un pupas.

Par republikāniskā konkursa uzvarētājiem tiek atzītas zemnieku saimniecības, kuras piegādājušas uz līguma pamata sagādes un ražošanas apvienībai vislielāko daudzumu standartam atbilstošus lauksaimniecības produktus sortimentā, kuri nepieciešami ritmiskai iedzīvotāju apgādei visu gadu pēc sagādē dotajā momētā esošajām cenām. Te nu tu jāsarovās jaunsaimniekiem, jo balvās būs zīguļi.

moskvīči, ledusskapji, televizori.

Visi pārējie, kas nav jaunsaimnieki, bet kas vēlas nodot produkciju sagādes un ražošanas apvienībai, piedālās citā sacensībā. Lai iegādātos žiguli, jāpārīdod ne mazāk par 10 tonnām galas, ja vēlas braukt ar moskvīču, jānodod ne mazāk par 8 tonnām galas, zaporožeca tikotājiem jāpārīdod 5 tonnas galas.

Lai iegādātos ledusskapji «Cinar», jāpārīdod 800 kilogrami galas, vēlas mazgājamo mašīnu «Riga» — 250, šujmašīnu «Podol'sk» — 300 kilogramu galas. Rajonam galas sagādes apjomu palīeināšanai šim nolūkam iedalitas 3 mašīnas «Zīgulis-21063», 2 «Moskvič-412», 1 «Zaporozec», 12 ledusskapji, 8 šujmašīnas, 6 vēlas mazgājamās mašīnas.

Jaunsaimnieki un pārējie individuālie audzētāji! Pasteidzieties noslēgt līgumus ar SRA un nodod savlaicīgi produkciju, jo automašīnas un rūpniecības preces jūs sanemsiet šīni gadā, jau daļēji II ceturksni, pats vēlākais — 1992. gada janvārī, kā mums to sola Centrālā patēriņā biedrību savienība.

Mūsu rajona jaunsaimniekiem šīni gadā būs jāpiešķir vairāk pūlu un energijas, lai iekļūtu republikas konkursa uzvarētājos, jo pagājušā gadā slīkti laika apstākļi dēļ pats lielākais sagādē realizētās produkcijs apjoms bija par 2,5 tūkstošiem rubļu.

Sagādes un ražošanas apvienība gaida jūsu atbalstu šim konkursam.

M. BRUZGULE,
sagādes un ražošanas apvienības direktore

Saknaugu dārziem

Livānu kūdras fabrika kopā ar Rožupes kopsaimniecību sākusi gatavot pakaišu kūdras un putnu šķidro mēslu kompostus, kuros kūdras skābuma neutralizēšanai pievienoti dolomita milti. Pašlaik to uzkrāts jau ap 2000 tonnām, tikai pēc lietavām celš kļuvis neizbraucams un mazliet jāpagaīda, lai varētu braukt un vest tie, kurus īcinteresē šīs mēslojuma veids. Mūsu apstākļos tāds mēslojums tiek ražots pirmo reizi un ir noderīgs sakņaugiem, kartupeļiem.

Kūdras un putnu mēslu komposta analizes izdarītas Latvijas Republikas Zinātņu Akadēmijas Biologijas institūtā, rezultāti ir labi. Barības elementi satur vienā miligrāmitrā ir šāds: slāpeklis — 600, fosfors — 150 —

Orientējoši 1 tonnas cena ir 18 rubli.

Organiskais mēslojums uz kūdras un citu komponentu bāzes augsnē sadalas lēni, kūdra trūdvielas pārvēršas pakāpeniski un ilgi kalpo par barības vielu avotu augiem. Turklat šāda mēslojuma iestāde labvēlīgi ietekmē augsnēs īrdenumu un saglabā mitrumu tajā.

E. JAKOVELA,
Livānu kūdras fabrikas tehniskās kontroles nodalas priekšniece

2. jūnijā plkst. 11.30 rajona kultūras namā
BĒRNIBAS SVĒTKI.

Dalībniekus pieteikt līdz 20. maijam.

PREIĻU PIRTS UN ATVESELOŠANAS KOMPLEKSS

piedāvā pilsoņiem un organizācijām izmantot pakalpojumus, ko sniedz:
sauna ar mikrobāsinu,
trenažieru zāle,
biljarda zāle,
masāžists,
manuālās terapijas ārsti,
frīzētāja.

Samaksas par pakalpojumiem — skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu.

Iznomājam ūšanas darbniču un iekārtas. Tālrunis 23195.

Preiļu rajona sadzives pakalpojumu kombināts

OTRDIENA, 14. MAIJS

TV RIGA

17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — «Sodien». 18.25 — Kinožurnāls «Latvijas hronika». 18.45 — «English for You». 19.00 — «Temīdas svārīs». Likumprojekts par valsts dienestu. 19.35 — «Arēna». 19.50 — «Lūdzu vārdū!». 20.00 — Ziņas. 20.10 — TV sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». 20.45 — «Ekrāns bērniem». 21.00 — «Kraukļa krājumi». 20.40 — «Latvijas Republikas Augstākajā Padomē». (krievu val.). 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Logs». 21.45 — Dokumentālā filma «Pār Nesauļu kalnu». 21.55 — Reklāma. 22.00 — «Panoramā». 22.20 — «Abpus šimbrīžam». Cilvēks. Vide. Sasaistes, 23.00 — «Tiem, kas interesējas par dzēzēju».

MASKAVAS I PROGRAMMA

17.00 — «Kopā ar čempioniem». 17.30 — «Talanti un pielūdāji». 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — Politiskie dialogi. 19.15 — «Lietišķais kurjers». 19.30 — Multiplikācijas filma. 19.40 — Mākslas filma «Jauno Izpriečas». 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Brīnumu lauks». 22.40 — M. Bulgakova 100. dzimšanas dienai veltīta literāri mākslinieciska programma «Vārds». 0.10 — «TZD».

MASKAVAS II PROGRAMMA

17.00 — «Nezināmā Krievija». 17.45 — «Maestro Pauls sveic». 18.10 — «Un atgriežas vējš...». 18.45 — «Krievijas parlamenta vēstnesis». 19.00 — «Prezidenta dzīve». 1. raid. (krievu val.). 19.45 — «Labu nakti, mazulī!». 20.00 — «Vestis» (Krievijas TV). 20.15 — PSRS meišāsacīkstes futbola sievietēm. Jelgavas RAF — Maskavas «Spartaks». 21.00 — «Laiks». 21.45 — «PSRS Augstākās Padomes sesijā». 22.45 — PSRS Tautas skatuves mākslinieks O. Tabakovs: «Apsveicu dzimšanas dienai». 22.50 — «Naīva māksla». Reportāža no izstādes. 23.00 — «Vestis». 23.15 — «Tēma ar variācijām».

TRESDIENA, 15. MAIJS

TV RIGA

9.05 — Matemātika 4. klasei. 9.40 — Ieskaitē geometrija 12. (11.) klasei, arodvidusskolu II kursam, vidējo speciālo mācību iestāžu I kursam. 10.10 — «Logs». 10.35 — «Abpus šimbrīžam». 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — «English for You». 18.25 — «Neizbēgāma vai nejaunāšība?». 19.34. gada 15. maijs. 18.55 — «Esiet sveicinātī!». 19.00 — «Ar jums runā Lielais zaķis». 19.00 — «TV pastāvīgā komisija». 20.00 — Ziņas. 20.10 — TV sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Ekrāns bērniem». «Multikoncerts». 20.40 — «Latvijas Republikas Augstākajā Padomē». (krievu val.). 20.50 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — «Privāta dzīve». 21.55 — Reklāma. 22.00 — «Panoramā». 22.20 — «Popmūzikā».

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — «Rīts». 9.00 — «Lietišķais kurjers». 9.20 — «Talanti un pielūdāji». 10.20 — Multiplikācijas filma. 10.30 — «Vārds». 12.00 — «TZD». 12.15 — Mākslas filma «Jauno Izpriečas». 13.35 — Dokumentālās filmas «Laiks atdot parādu». 14.00 — «Paradīzes koitelis». Muzikāli izklaidejošā programma. 15.00 — «TZD». 15.15 — TV mākslas filma «Jatniece, kuru gaida». 1. un 2. serija. 17.30 — «Aizrautīgu cilveku pasaule». 17.45 — «M. Bulgakova 100. dzimšanas dienā». 18.15 — «Stunda bērniem». 19.15 — TV apraksts «Cilvēcīgais kapitālisms». 19.50 — Senas romances dzied I. Kobzons. 20.05 — Lielbritānijas TV mākslas filma «Slepakvība viķārā mājā». 1. sērija. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Lielbritānijas TV mākslas filma «Slepakvība viķārā mājā». 2. sērija. 22.35 — Austrijas TV. 0.20 — «Cao, Bui-nov, āča!». 0.40 — TV mākslas filma «Slimības vēsture».

MASKAVAS II PROGRAMMA

18.05 — «Piestātne vai mājas?». 18.50 — Laicīgās un garīgās mūzikas koncerts. 19.20 — I. Zolotusa TV eseja «Starp ēnu un gaismu jeb Hamleta florete». 20.00 — «Vestis». 20.15 — «Labu nakti, mazulī!». 20.30 — «Homo soveticus. «Krievi aizgājuši». 21.00 — «Laiks» (ar surdotulkojumu). 21.45 — KPFSR Augstākās Padomes sesijā. 23.30 — TV mākslas filma «Svešais zvans». 23.45 — KETURTDIENA, 16. MAIJS

TV RIGA

9.05 — Matemātika 3. klasei.

9.35 — «Vēlreiz par J. Putniņu». 10.10 — Matemātika 1. klasei. 10.30 — Mācībās angļu valodu. 10.50 — «1934. gada 15. maijs». 17.00 — «Diena pasau-

Televīzija

OTRDIENA, 14. MAIJS

TV RIGA

17.00 — CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — Berniem. 18.15 — «Zaļais sienāzītis». 18.35 — Mācībās angļu valodu. 18.35 — Opermuzika. 19.05 — «Pēc zvana». 19.50 — «Deputāta komentārs». 20.00 — «Sodien». 20.10 — TV sports. 20.15 — Sludinājumi. 20.20 — «Dzīvite, dzīvite». 1. dāja. 20.35 — Ekrāns bērniem. 20.45 — Ziņas (krievu val.). 21.00 — Simfoniskās mūzikas koncerts. 21.30 — «Dzīvite, dzīvite». 2. dāja. 22.00 — «Panoramā». 22.20 — «Dzīvite, dzīvite». 3. dāja.

MASKAVAS I PROGRAMMA

6.30 — «Rīts». 9.00 Ziņo leM. 9.15 — Mākslas filma «Bērzu birzs liecīna». 1. sērija. 10.10 — Muzicē E. Gračs. 11.00 — «Bēru stunda». 12.00 un 15.00 — TZD. 15.15 — Filma bērniem «Vesuņu fantastijas». 1. un 2. sērija. 17.20 — Baletfilma. 18.30 — «Meridiāns». 18.45 — «Tiem, kam 16 un vairāk». 19.30 — Poezija. 19.35 — TV festivāla «Kāpnes uz Parnasu» reklāma. 20.00 — Mākslas filma «Bērzu birzs liecīna». 1. sērija. 21.00 — «Laiks». 21.45 — Ziņo leM. 22.00 — «Operētāra pasaule». 23.00 — «Palīdzi sev pats». 23.45 — «Katrīna sestdien — Tonis». 22.00 — Panoramā».

MASKAVAS I PROGRAMMA

8.00 — TZD. 8.15 — Rita izklaidejošā programma. 8.45 — Pasāules tautu daiļrade. 9.15 — «Uzņēmēdarbība un bizness». 9.45 — Koncerts. 10.45 — Turcija šodien. 11.30 — «Rita zvaigzne». 12.30 — Dok. filma. 12.50 — «Programma «Jauni vārdi» piedāvā». 13.20 — Mākslas filma «Viss paliek cilvēkiem». 15.00 — TZD. 15.15 — «Politiskie dialogi». 16.30 — «O. Dala jaunrade». 18.00 — Starptautiskā panorāma. 18.45 — Mākslas filma «Monzunds». 1. un 2. sērija. 21.00 — «Laiks». 21.45 — «Plūs pieci». 23.35 — Profesionālo bokseru sacensības.

MASKAVAS II PROGRAMMA

8.15 — Mācību programma. 11.00 — «Vienpadsmīt dienas Amerikā». 1. raidjums. 11.35 — «Kamera ieskatās pagātnē». «Robežkonflikts». 12.35 — Muzikāla videofilmā «Orkestra dzimšana». 1. sērija. 13.30 — Mākslas filma «Inspektors Losevs». 3. sērija. 14.25 — Zinātniski populāra filma. 14.55 — Ritmiskā vingrošana. 15.25 — Muzicē R. Tazeidinovs. 17.00 — «Novosibīrskas salons». 17.30 — Viesojas programma «Alternatīva». 18.15 — «Vjatkas meistari». 18.45 — Krievijas parlamenta vēstnesis. 19.00 — «Arēna». 20.00 — «Vestis». 20.15 — «Labu nakti, mazulī!». 20.30 — Ritmiskā vingrošana. 21.00 — «Laiks». 21.45 — KPFSR Augstākās Padomes sesijā. 22.30 — «Un visa mīlestība». 22.40 — A. Adamovičs. 22.45 — M. Bulgakovs. «Baltā gvardē». Izrāde.

PIEKTDIENA, 17. MAIJS

TV RIGA

9.05 — «Igaunijas zēnu koris Doma baznīcā». 9.35 — Mākslas filma. 17.00 — «Diena pasaulē». CNN ziņu apskats. 18.00 — «Sodien». 18.05 — Dok. filma «Lielais ceļš». 19.00 — «Globuss». 19.25 — «Valdības viedoklis». 19.50 — Spēlē Latvijas Filharmonijas kamerorķestris. 20.00 — «Sodien». 20.

DAGDAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

(228474, Krāslavas rajons, Dagda, Brīvības ielā 3,
tālruņi 53559, 53092)

1991.-1992. mācību gadam uzņem audzēkņus šādās specjalitātēs.
Legūst vidējo izglītību.

1. Fermeris, B un C kategorijas autovadītājs, remontatslēdznieks.
Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums 2 gadi un
10 mēneši.

2. Majturiba (iegūstot šuvējas, lopkopja un dārzenkopja iemānas).
Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums 2 gadi
un 10 mēneši.

3. Sieviešu virsdrēbju šuvējs (iegūst piegriezēja iemānas). Mācības
notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums 2 gadi un 10
mēneši.

Bez vidējās izglītības iegūšanas (darbojas vakarskola)

1. A, V, G kategorijas traktori mašinists, gāzes un elektro
metinātājs. Mācību ilgums 2 gadi.

2. Mūrnieks, betonētājs, apmetējs (iegūstot krāšņu mūrnieka
iemānas). Mācību ilgums 2 gadi.

3. A, B kategorijas traktori mašinists. Mācību ilgums 1 gads.
Pieņem jauniešus no 16,5 gadu vecuma.

4. Majturiba (iegūst lopkopja un laukkopja darba iemānas). Mācību
ilgums 1 gads.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums
dokuments par izglītību,
medicīniskā izziņa (forma Nr. 086 y),
izziņa no dzīvesvietas,
dzīmšanas apliecība val pase,
sešas fotokartiņas (3×4 cm).

36. AROVIDUSSKOLA nākšajā mācību gadā uz
ņems audzēkņus sekojošās profesijas:

stikla šķiedras ieguves operators,
stikla šķiedras spolētāja (ar iemāpām mājturibā),
mērinstrumentu un automātikas elektroatslēdzniekus
(uzņems Valmieras un tās apkārtnes jauniešus ar
Valmieras uzņēmumu nosūtījumu).

sieviešu drēbnieces,
eksperimentālā daudzprofesiju grupā (uzņems val
mieriešus):

meitenēm — sanitāres—medicīnas māsu palīgi,
ekonomiskās informācijas skaitļotāji, uzskaitveži, zē
niem — instrumentatslēdznieki,

virpotāji,
frēzētāji.

Mācību ilgums 3 gadi, uzņem ar 9 klašu izglītību.
Skaitļojamo mašīnu operatori.

Mācību ilgums 1 gads, uzņem ar vidusskolas izglī
tību.

ERĢI LUUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

(229240, Madonas raj., Ergļi, Oškalna ielā 10, tālrunis 71235) sāk
audzēkņu uzņēšanu 1991./92. mācību gadam sekojošās specia
litātēs:

plaša profila traktori mašinists.

Audzēkņi tiek apmācīti A, B, V, G, E kategorijas traktori,
B, C kategorijas šofera un A kategorijas motocikla vadītāja tiesību
iegūšanai.

Mācību ilgums 3 gadi.

Zemkopis.

Audzēkņi tiek apmācīti A, V, G kategorijas traktori, un B, C, V
kategorijas šofera tiesību iegūšanai, apgūst lopkopības mehanizācijas,
celtniecības, saimniekošanas darbu pamatiemānas.

Mācību ilgums 3 gadi.

Lauku māju saimniece.

Audzēkņi tiek apmācītas B kategorijas autovadītājas tiesību iegū
šanai, darbam lopkopībā, laukkopībā, dārkopībā. Legūst mājsaimnie
cei nepieciešamās iemānas rokdarbos, šūšanā, pavārmākslā.

Mācību ilgums 3 gadi.

Plaša profila traktori mašinists.

Audzēkņi tiek apmācīti A, B, V, G, E kategorijas traktori tie
sību iegūšanai.

Mācību ilgums 2 gadi (bez vidējās izglītības).

Audzēkņi skolā uzņem konkursa kārtībā pēc dokumentu izska
tišanas.

Iestājoties skolā jāiesniedz sekojoši dokumenti:

iesniegums, izglītības dokuments, veselības izziņa, raksturojums,
izziņa par gimenēs stāvokli, 12 fotokartiņas (3×4 cm).

Uz uzņēšanas komisiju jāierodas 1991. g. 26. jūnijā no plkst.
10.00.

MALNAVAS

LAUKSAIMNIECĪBAS

TEHNİKUMS

1991./92. māc. g. uzņem au
dzēkņus ar devīngadīgo izglītību
sekojošās specjalitātēs:

lauksaimniecības produkcijas ra
žošana ar specializāciju agrono
mijā,
lauksaimniecības produkcijas ra
žošana ar padzījīnātu apmācību
ekonomikā,
lauksaimniecības mehanizācija,
lauksaimniecības elektrofiksācija.

Mācības notiek latviešu un
krievu valodā. Mācību ilgums 3
gadi un 10 mēneši.

Iestājoties tehnikumā jāiesniedz
šādi dokumenti:

20. maijā no plkst. 9.00
līdz plkst. 13.00 Rožupes
pagasta iedzīvotājus aicinām
uz MEDICINISKO APSKA

iesniegumss (veidlapa saņemama
tehnikumā),
izglītības dokuments (origiņāls),
izziņa par veselības stāvokli
(086/y veidlapa),
raksturojums,
izraksts no darba grāmatības.
Dokumentus pieņem no 25.
maijs līdz 1. jūlijam.

Konsultācijas un iestājekāmeni
(dzīmtajā valodā un literatūrā—
sacerējums, matemātikā — uz
vedumu risināšanā) notiks no 1.
līdz 10. jūlijam.

Vidusskolu beigušos uzņem ot
ro kursu papildināšanai bez ie
stājekāmeniem līdz 15. augus
tam.

Tehnikuma adrese: 228051, Lu
dzas raj. s. n. «Vitolis», Malnavas
lauksaimniecības tehnikums. Tālru
ņi: Malnavas 31274 vai 33106.

TI Rožupes feldšeru punktā.
Rožupes pagasta izpildko
miteja

JAUNAGLONAS LAUKSAIMNIECĪBAS SKOLA

(228284, Preiļu rajons, Jaunaglona, tālrunis 17731, 17743)

1991.-1992. mācību gadā uzņem audzēkņus šādās profesijas.

Uz devīngadīgās skolas bāzes

1. Zemkopis. Legūstamā kvalifikācija: A, B, V, G, D kategorijas
traktori, B, C kategorijas autovadītājs. Apmācību laiks 2 gadi
un 10 mēneši. Legūst vidējo izglītību. Mācības — latviešu un
krievu valodā.

2. Lauku māju saimniece (specializācija — ēdienu gatavošana).
Legūstamā kvalifikācija: slauceja 3.—4. kategorijas pavārs. Mācī
bu ilgums 2 gadi un 10 mēneši. Legūst vidējo izglītību. Mācības—
latviešu un krievu valodā.

3. Lauku māju saimniece (specializācija — lopkopības pārrau
dzība). Legūstamā kvalifikācija: 2. klasses slaušanas meistars,
lopkopības pārraugis. Mācību ilgums 2 gadi un 10 mēneši. Legūst
vidējo izglītību. Mācības — latviešu valodā.

4. Plaša profila traktori mašinists legūstamā kvalifikācija:
A, B, V, G, D kategorijas traktori, 2.—3. kategorijas lauksaimnie
cības mašīnu un iekārtu remontatslēdznieks. Mācību ilgums 1 gads
un 10 mēneši. Bez vidējās izglītības iegūšanas. Mācības — lat
viešu un krievu valodā.

5. Lauku celtniecības meistars. Legūstamā kvalifikācija: 2.—3.
kategorijas betonētājs, 2.—3. kategorijas mūrnieks, 2.—3. katego
rijas apmetējs. Mācību ilgums 1 gads un 10 mēneši. Bez vidējās
izglītības iegūšanas. Mācības — krievu valodā.

Uz vidējās izglītības bāzes

1. Automobiļu remontatslēdznieks, autovadītājs. Legūstamā kva
lifikācija: 2.—3. kategorijas automobiļu remontatslēdznieks, B, C
kategorijas autovadītājs. Mācību ilgums 1 gads. Mācības — krievu
valodā.

2. Elektro un gāzes metinātājs, autovadītājs. Legūstamā kvalifikā
cija: 2.—3. kategorijas elektrometinātājs, 2.—3. kategorijas gāzmetinā
tājs, B, C kategorijas autovadītājs. Mācību ilgums 1 gads. Mā
cības — latviešu valodā.

Grupās ar vidējās izglītības iegūšanu iestājoties jākārt iestājekā
mēni: matemātikā (rakstos) — 1991. gada 7. jūnijā, dzī
mātā valodā (sacerējums) — 1991. gada 11. jūnijā.

Grupās bez vidējās izglītības uzņem bez iestājekāmēniem uz
pārrunu pamata.

Skolas audzēkņi saņem stipendiju — 45 rb. mēnesi un kom
pensāciju — 61 rb. mēnesi. Skolā ir kopmitne.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

iesniegums,
izglītības dokuments,
raksturojums,
medicīniskā izziņa (forma Nr. 086 y),
izziņa no dzīvesvietas par gimenēs sastāvu,
sešas fotokartiņas (3×4 cm),
dzīmšanas apliecība vai tās noraksts.

Dokumentus pieņem ik dienas, izņemot sestdienas un svētdie
nas, no plkst. 9.00 līdz 17.00 grupās ar apmācības laiku 2 gadi
un 10 mēneši līdz 6. jūnijam, pārejās grupās — līdz 23. augustam.

Atvērto durvju diena — 1991. gada 19. maijā.

Dzīmītā zeme, klēpī tavā
Mīlu dusētāju daudz.

(A. Elksne)

26. maijā plkst. 14.00 Preiļu pilsoņu kapos — Mirušo
atceres diena.

17. maijā plkst. 17.00 — kapu uzkopšanas talka.

Pilsētas izpildkomiteja

Sakarā ar kolhozos apvienotā ipašuma vērtības noteik
šanu, PREIĻU RAJONA AIZKALNES PAGASTA RAI
ŅA KOLHOZA valde līdz apvienotās mantas ipašnieku
vai mantiniekus, kuri to nodeva, dibinoties kolhoziem
«Rainis», «Jaunā dzīve», «Arājs», «Stalīna», «Darba
karogs», «Taisnība», «Rosme», «Komjaunietis», «Ausma»,
«Piekalne», pieteikties darbdienās kolhoza kantora grā
matvedībā vai pa tālruni 54674 līdz šī gada 1. augustam.

Sakarā ar paju sabiedrības veidošanu PREIĻU RA
JONA KOPSAIMNIECĪBA «VANAGI» līdz pieteikties
personīgi vai rakstiski ipašnieku vai to mantiniekus,
kuriem 1949. gadā tika apvienota personīgā manta Lī
vānu pagasta Rožupes ciema padomes kolhozā «Varo
nis», «Pirmais Maijs» un Vārkavas pagasta Kursi
ciema padomes kolhozā «Padomju Tēvija» un «Dar
ba Tauta».

Gaidām pieteikumus divu mēnešu laikā no publicē
šanas dienas.

Indekss 228268, sakaru nodala «Vanagi», Preiļu rajo
na kopsaimniecība «Vanagi». Tālrunis 38739.

Cik nodevīgs ir liktenis!
Bet visu nejē smilšu bālums,
Un piemiņā vēl paliek viiss...

(L. Auziņš)
Izsakām līdzjūtību ANDREJA
KLINDŽĀNA piederīgajiem, gul
dot viņu zemes klēpi.

Kopsaimniecības «Vanagi»
zootehnīki, Vanagu fermas
kolektīvs

Skumji noliec galvas sirmie bērzi,
Pūpolzaros nobirst dzīves stāsts,
Pāri nošalc pavasara elpa,
Jāšķiras, kaut šķirties ir tik žēl.

(Z. Purvs)

Aizkrit man zemes vārti,
Pazūd zemes atsledziņa,
Nu es iešu tai ciemā,
Kur mūžam nepārnākt.

(T. dz.)
Izsakām līdzjūtību Anīta Be
jauskai sakarā ar MĀTES nāvi.

Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību Genove
fai Bridakai sakarā ar BRĀLA
nāvi.

Aglonas internātskolas kole
ktīvs

Lai ik gadu t